

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
5.Bf.79/2012/57. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év március 27., április 3. napjain tartott nyilvános ülésen meghozta és április 17. napján kihirdette a következő

Í T É L E T E T:

Az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt Móger György és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 12.B.1509/2008/388. számú ítéletét az alábbiak szerint ***változtatja meg:***

A IX.r., X.r., XI.r., XIII.r., XVII.r., XVIII.r., XIX.r., XX.r., XXI.r., XXV.r., XXVI.r., XXIX.r., XXX.r., XXXI.r., XXXII.r., XXXIII.r., XXXIV.r., XXXV.r., XXXVI.r., XXXVIII.r., XL.r., XLII.r., XLIII.r., XLV.r., XLVI.r., XLVIII.r., XLIX.r. és L.r. vádlottak valamennyi közokirat-hamisítás büntetteként értékelt cselekményét társtettesként elkövetettnek minősíti.

A XII.r. vádlottat bűnösnek mondja ki társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont), és ezért öt 1 (egy) év időtartamra próbára bocsátja.

A XIII.r. vádlottat bűnösnek mondja ki további 1 rb. társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont).

A XXXVI.r., a XLIX.r. és az L.r. Vádlottakat 1 (egy) - 1 (egy) év időtartamra próbára bocsátja.

Megállapítja, hogy XLVI.r. vádlott 2006. szeptember 10. napjától 2006. szeptember 11. napjáig, és 2009. június 11. napjától 2009. június 12. napjáig is őrizetben volt. Az őrizetben töltött időt a közérdekű munkába beszámítja, és ezzel további 4 (négy) napi közérdekű munkát lerovottnak tekint.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy
a X.r. vádlott helyesen városban született, jelenlegi lakóhelye szám, személyi igazolványának száma ...,
a XIII.r. vádlott neve helyesen ..., jelenlegi tartózkodási helye ... szám,
a XXI.r. vádlott személyi igazolványának száma helyesen ...,
a XXV.r. vádlott személyi igazolványának száma ...,

a XXIX.r. vádlott jelenlegi lakóhelye ... szám, személyi igazolványának száma helyesen ...,
a XXX.r. vádlott személyi igazolványának száma ...,
a XXXII.r. vádlott jelenlegi lakóhelye ... szám, személyi igazolványának száma ...,
a XL.r. vádlott jelenlegi lakóhelye ... szám,
a XLII.r. vádlott jelenlegi lakóhelye ... szám,
a XLIII. r. vádlott anyja neve helyesen ...,
a XLVI.r. vádlott személyi igazolványának száma ...,
a XLIX.r. vádlott jelenlegi lakóhelye ... szám,
az L.r. vádlott jelenlegi lakóhelye ... szám.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege 231.490 (kettőszázharmincegyezer-négyszázkilencven) Ft, melyből
a X.r. vádlott 21.000 (huszonegyezer) Ft-ot,
a XI.r. vádlott 10.220 (tízezer-kettőszázhusz) Ft-ot,
a XII.r. vádlott 10.220 (tízezer-kettőszázhusz) Ft-ot,
a XIII.r. vádlott 10.225 (tízezer-kettőszázhuszonöt) Ft-ot,
a XVII.r. Vádlott 5.900 (ötezer-kilencszáz) Ft-ot,
a XVIII.r. vádlott 14.740 (tizennégyezer-hétszáznegyven) Ft-ot,
a XIX.r. vádlott 10.220 (tízezer-kettőszázhusz) Ft-ot,
a XXI.r. Vádlott 5.900 (ötezer-kilencszáz) Ft-ot,
a XXVI.r. Vádlott 9.000 (kilencezer) Ft-ot,
a XXIX.r. Vádlott 5.925 (ötezer-kilencszázhuszonöt) Ft-ot,
a XXX.r. Vádlott 5.900 (ötezer-kilencszáz) Ft-ot,
a XXXI.r.vádlott 8.645 (nyolcezer-hatszáznegyvenöt) Ft-ot,
a XXXII.r. Vádlott 5.900 (ötezer-kilencszáz) Ft-ot,
a XXXVI.r. Vádlott 5.900 (ötezer-kilencszáz) Ft-ot,
a XXXVIII.r. Vádlott 9.000 (kilencezer) Ft-ot,
a XL.r. Vádlott 8.645 (nyolcezer-hatszáznegyvenöt) Ft-ot,
a XLII.r. vádlott 14.730 (tizennégyezer-hétszázharminc) Ft-ot,
a XLIII.r. Vádlott 8.645 (nyolcezer-hatszáznegyvenöt) Ft-ot,
a XLV.r. vádlott 11.250 (tizenegyezer-kettőszázötven) Ft-ot,
a XLVI.r. vádlott 11.250 (tizennégyezer-kettőszázötven) Ft-ot,
a XLVIII.r. Vádlott 5.900 (ötezer-kilencszáz) Ft-ot,
a XLIX.r. Vádlott 8.645 (nyolcezer-hatszáznegyvenöt) Ft-ot,
az L.r. Vádlott 9.000 (kilencezer) Ft-ot kötelesek megfizetni az állam javára, a felmerült további 14.730 (tizennégyezer-hétszázharminc) Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a XII.r. és a XIII.r. vádlottak a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül a Kúriához címzett, de a Fővárosi Ítéltáblánál benyújtandó fellebbezést jelenthet be.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Bíróság a 2011. szeptember 30. napján kihirdetett 12.B.1509/2008/388. számú ítéletével

a IX.r. vádlottat 3 rb. közokirat-hamisítás büntette, melyből 1 rb. felbujtóként, 1 rb. bűnsegédként elkövetett (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt - halmazati büntetésül - 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Egy napi tétel összegét 100 Ft-ban állapította meg.

Rendelkezett az így kiszabott 30.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításával 11 napi tételt, 1.100 Ft-ot lerovottnak tekintett.

a X.r. vádlottat 2 rb. közokirat-hamisítás büntette, melyből 1 rb. kísérlet, 1 rb. bűnsegédként elkövetett (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt 1 évre próbára bocsátotta.

a XI.r. vádlottat felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt 1 évre próbára bocsátotta.

a XII.r. vádlottat - távollétében - az ellene közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt emelt vád alól felmentette.

a XIII.r. vádlottat 2 rb. közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt - halmazati büntetésül - 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Egy napi tétel összegét 100 Ft-ban állapította meg.

Rendelkezett az így kiszabott 30.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

a XVI.r. vádlottat felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt 150 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Egy napi tétel összegét 100 Ft-ban állapította meg.

Rendelkezett az így kiszabott 15.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

a XVII.r. vádlottat 2 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt 1 évre próbára bocsátotta.

a XVIII.r. vádlottat 2 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt 1 évre próbára bocsátotta.

a XIX.r. vádlottat bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt mint többszörös visszaesőt 20 nap közérdekű munkára ítélte. A közérdekű munkát fizikai munkakörben rendelte végrehajtani. Rendelkezett a közérdekű munka esetleges szabadságvesztésre átváltoztatásáról is.

a XX.r. vádlottat 5 rb. közokirat-hamisítás büntette, melyből 3 rb. felbujtóként, 2 rb. bűnsegédként elkövetett (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt - halmazati büntetésül - 350 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Egy napi tétel összegét 100 Ft-ban állapította meg.

Rendelkezett az így kiszabott 35.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

a XXI.r. vádlottat közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt 2 évre próbára bocsátotta.

a XXIV.r. vádlottat a közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt emelt vád alól felmentette.

a XXV.r. vádlottat 2 rb. közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) és 2 rb. közokirat-hamisítás vétsége (Btk.274.§.(3) bekezdés) miatt - halmazati büntetésül - 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Egy napi tétel összegét 500 Ft-ban állapította meg.

Rendelkezett az így kiszabott 150.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

Ellenben e vádlottat az ellene közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt emelt vád alól felmentette.

a XXVI.r. vádlottat 4 rb. közokirat-hamisítás büntette, melyből 1 rb. felbujtóként, 2 rb. bűnsegédként elkövetett (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt - halmazati büntetésül - 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Egy napi tétel összegét 100 Ft-ban állapította meg.

Rendelkezett az így kiszabott 30.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

a XXVII.r. vádlottat az ellene közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt emelt vád alól felmentette.

a XXVIII.r. vádlottat felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt 1 évre próbára bocsátotta.

Ellenben e vádlottat az ellene közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt emelt vád alól felmentette.

a XXIX.r. vádlottat 4 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette, melyből 1 rb. kísérlet (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt 1 évre próbára bocsátotta.

a XXX. r. vádlottat 2 rb. közokirat-hamisítás büntette, melyből 1 rb. felbujtóként, 1 rb. bűnsegédként elkövetett (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt 1 évre próbára bocsátotta.

a XXXI.r. vádlottat bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt 1 évre próbára bocsátotta.

a XXXII.r. vádlottat 2 rb. közokirat-hamisítás büntette, melyből 1 rb. felbujtóként, 1 rb. bűnsegédként elkövetett (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt 1 évre próbára bocsátotta.

a XXXIII.r. vádlottat 2 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt 1 évre próbára bocsátotta.

a XXXIV.r. vádlottat 2 rb. közokirat-hamisítás büntette, melyből 1 rb. felbujtóként, 1 rb. bűnsegédként elkövetett (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt 2 évre próbára bocsátotta.

a XXXV.r. vádlottat 10 rb. közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt - halmazati büntetésül - 500 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Egy napi tétel összegét 400 Ft-ban állapította meg.

Rendelkezett az így kiszabott 200.000 Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

a XXXVI.r. vádlottat bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt megrovásban részesítette.

a XXXVIII.r. vádlottat 3 rb. közokirat-hamisítás büntette, melyből 1 rb. bűnsegédként, 1 rb. felbujtóként elkövetett (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt - halmazati büntetésül, mint visszaesőt - 20 nap közérdekű munkára ítélte.

A közérdekű munkát fizikai munkakörben rendelte végrehajtani. Rendelkezett a közérdekű munka esetleges szabadságvesztésre átváltoztatásáról is.

a XL.r. vádlottat 3 rb. közokirat-hamisítás büntette, melyből 1 rb. kísérlet, 2 rb. felbujtóként, 1 rb. bűnsegédként elkövetett (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt 2 évre próbára bocsátotta.

a XLI.r. vádlottat az ellen közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt emelt vád alól felmentette.

a XLII.r. vádlottat felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt 1 évre próbára bocsátotta.

a XLIII.r. vádlottat felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt mint visszaesőt 20 nap közérdekű munkára ítélte. A közérdekű munkát fizikai munkakörben rendelte végrehajtani. Rendelkezett a közérdekű munka esetleges szabadságvesztésre átváltoztatásáról is.

a XLV.r. vádlottat felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt 1 évre próbára bocsátotta.

a XLVI.r. vádlottat bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt 10 nap közérdekű munkára ítélte. A közérdekű munkát fizikai munkakörben rendelte végrehajtani. Rendelkezett a közérdekű munka esetleges szabadságvesztésre átváltoztatásáról is. Az őrizetben töltött idő beszámításával 4 nap közérdekű munkát lerovottnak tekintett.

a XLVIII. r. vádlottat - távollétében - bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt 1 évre próbára bocsátotta.

a XLIX.r. vádlottat 2 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette, melyből 1 rb. kísérlet (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt megrovásban részesítette.

az L.r. vádlottat bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt megrovásban részesítette.

Ellenben e vádlott az ellene közokirat-hamisítás büntette (Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pont) miatt emelt vád alól felmentette.

Rendelkezett ítéletében a bűnügyi költség viseléséről is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen **az ügyész**

a XII.r. vádlott terhére a felmentő rendelkezés ellen bűnösség megállapításáért és büntetés kiszabásáért,

a XIII.r., a XXV.r. és az L.r. vádlottak terhére a felmentő rendelkezés ellen bűnösség megállapításáért, továbbá az elkövetői alakzat módosításáért, és súlyosításért,

a IX.r., a X.r., a XI.r., a XVI.r., a XVII.r., a XVIII.r., a XIX.r., a XX.r., a XXI.r., a XXVI.r., a XXIX.r., a XXX.r., a XXXI.r., a XXXII.r., a XXXIII.r., a XXXIV.r., a XXXV.r., a XXXVI.r., a XXXVIII.r., a XL.r., a XLII.r., a XLIII.r., a XLV.r., a XLVI.r., a XLVIII.r. és a XLIX.r. vádlottak terhére az elkövetői alakzat módosításáért és súlyosításért jelentett be fellebbezést.

A IX.r. vádlott és védője, a XXV.r. vádlott és védője, a XXXV.r. vádlott és védője felmentésért, a XLIII.r. vádlott és védője enyhítésért fellebbeztek.

A XXIV.r., a XXVII.r., a XXVIII.r. és a XLI.r. vádlottak vonatkozásában az ítélet elsőfokon jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.116/2009/29. számú átiratában az ügyészi fellebbezést a XXV.r. és az L.r. vádlottak esetében kizárólag a súlyosabb elkövetői alakzat megállapításáért és a súlyosításra vonatkozó részében tartotta fenn.

A többi vádlott esetében a fellebbezést változatlan formában fenntartotta.

A vádlottak és védők fellebbezését nem tartotta alaposnak.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást, a tényállásban az ügy elbírálásához szükséges releváns körülményeket rögzítette. Indokolási kötelezettségének is eleget tett, részletesen, egymással is összevetve elemezte a vádlotti vallomásokat. Kitért arra is, hogy milyen okirati és egyéb bizonyítékok cáfolják a vádlotti állításokat, meggyőző és ésszerű indokát adta következtetéseinek.

A megállapított tényállás alapján - a 16. tényállási pont kivételével - helytállóan következtetett a vádlottak bűnösségére.

A 16. tényállási pont esetében tévesen állapította meg, hogy a vádirati tényállás nem tartalmazza azokat a szükséges tényállási elemeket, amelyek alapján a vádlottak büntetőjogi felelőssége megállapítható lenne.

A tényállásnak a releváns történeti események leírását kell tartalmazni, de korántsem szükséges, hogy az jogilag használt szakszavakkal történjen.

Az ítélet indokolásának 70. oldal 5. bekezdése hiányolja, hogy a tényállás nem tartalmazza, miszerint az üzletrész átruházása a XII. és a XIII.r. vádlottak tekintetében szerződéssel történt, és nem írja le, hogy a vádlottak közreműködtek volna abban, hogy a változás a cégnyilvántartásba bejegyzésre kerüljön.

Ezt azért is tévesnek tartotta, mert nem veszi figyelembe, hogy a vádirat II. pontja szerkezetileg két részből áll, és mindkettő szerves részét képezi a tényállásnak. A II. vádpont első része általánosságban írja le az elkövetési módszert, majd tényállási pontonként sorszámozva részletezi az egyes vádpontokat.

Másrészt a vádirat 16. pontja önmagában is tartalmazza a szükséges tényállási elemeket. Tartalmazza, hogy a XIII.r. vádlott üzletrészét névlegesen értékesítette a XII.r. vádlottnak, és azt is, hogy a cég működtetése a vádlottnak nem állt szándékában. A tényállás a vádlottak szándékát is megjelöli, kifejtve, hogy a XII. és a XIII.r. vádlottak anyagi ellenszolgáltatásért adták a nevüket az ügyletnek, és megjelöli név szerint a felbujtókat is.

A vádlottak tudattartalma nem tényállási kérdés, hanem jogkövetkeztetés.

Ténykérdés, hogy az aláírt szerződés a cégbírósághoz benyújtásra került, és azt a vádlottak tudatának át kellett fognia, hiszen ezért írták alá a valótlan tartalmú szerződést.

Így az intellektuális közokirat-hamisításban történt közreműködésük, és bűnösségük a Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pontjában írt bűncselekményben megállapítható.

A többi vádlott esetében törvényesnek tartotta a Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pontjában meghatározott közokirat-hamisítás büntetnének megállapítását, illetve a XXV.r. vádlottnál a 2 rb. gondatlanságból elkövetett közokirat-hamisítás vétségének megállapítása is indokoltan történt.

Tévesnek tartotta viszont a szándékos elkövetésű cselekmények esetében az elkövetői alakzatra vonatkozó okfejtést.

Hibásnak ítélte azt az érvelést, amellyel az elsőfokú bíróság az 1997. évi CXLV. törvényből próbálta levezetni az elkövetői alakzatot.

Álláspontja szerint a Btk.274.§.(1) bekezdés három pontja pontosan meghatározza az elkövetési magatartásokat.

A c/ pont szerint a közokirat-hamisítás büntettét mindazon személy elkövetheti, aki közreműködik abban, hogy jog vagy kötelezettség létezésére, megváltozására vagy megszűnésére vonatkozó valótlan adatot, tényt vagy nyilatkozatot foglaljanak közokiratba. Nem fogadható el - álláspontja szerint - az elsőfokú bíróság leszűkítő értelmezése. A közreműködés sokkal tágabb fogalom, melybe beletartozik mindazon személyek szándékos tevékenysége, akik a valótlan adat, tény, vagy nyilatkozat közokiratba foglalása érdekében - tudva annak valótlan tartalmáról - bármely aktív magatartást kifejtene.

Hivatkozott az ítélet indokolásának azon megállapítására, miszerint bűnsegédként követi el a bűncselekményt az üzletrész eladásakor a volt ügyvezető, mert az üzletrész átruházási szerződés aláírása teszi lehetővé a társasági szerződés módosítását, és ez alapján a változás bejegyzési kérelem benyújtását. E magatartás pedig szándékos segítségnyújtás a szándékos bűncselekmény elkövetése során.

Ezt az érvelést tévesnek tartotta és utalt a Legfelsőbb Bíróság Bfv.III.846/2006. számú döntésében megfogalmazott ezzel ellentétes álláspontra. Abban az ügyben a Legfelsőbb Bíróság törvényesnek találta azt, hogy a bíróság a Kft. eladóit társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében mondta ki bűnösnek, rámutatva arra is, hogy a terheltek megtévesztő közreműködése folytán jogi jelentőséggel bíró valótlan adat, tény került a közhiteles nyilvántartásba.

A Legfelsőbb Bíróság fenti döntését iránymutatónak tartotta abban, hogy a „közreműködik” megjelölés nem szűkíthető le a bejegyzési kérelmet benyújtó megjelölésre, így nemcsak a bejegyzési kérelem benyújtója lehet tettese a cselekménynek, hanem mindazok, akik a bejegyzésre jogosult hatóság megtévesztésében aktívan közreműködtek.

Semmiképpen sem tartotta elfogadhatónak az ítélet 73. oldal 1. bekezdésének azon okfejtését, hogy ha az ügyvezető úgy bírja rá az ügyvédet a valótlan tartalmú okirat benyújtására, hogy az ügyvéd tisztában van az okirat tartalmának valótlanásával, akkor az ügyvezető nem valósította meg a Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pontjában írt

bűncselekményt, mert a cselekmény kísérleti szakba a kérelem benyújtásával kerül, míg a meghatalmazás ezt megelőző magatartás.

Fenntartotta azt az álláspontját, hogy ilyenkor mindketten közreműködnek a valótlan adatnak, ténynek a közhitelű nyilvántartásba kerülésében, ezért tehát társtettesek.

Más jogi álláspont esetében sem állná meg a helyét az elsőbírői érvelés, hiszen a rábírás mint a jogellenes cselekmény elkövetését motiváló magatartás szükségszerűen megelőzi a jogellenes cselekmény megkezdését, de ettől még büntetlenséget nem eredményezhet.

Összességében azt látta megállapíthatónak, hogy a fellebbezéssel érintett vádlottak szándékos és megtévesztő magatartásaikkal valamennyien közreműködtek abban, hogy jog vagy kötelezettség létezésére, megváltoztatására, vagy megszűnésére vonatkozó valótlan adatot, tényt vagy nyilatkozatot foglaljanak közokiratba, így a Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pontjában írt közokirat-hamisítás büntettét társtettesként valósították meg.

A bűnösségi körülmények értékelésekor az elsőfokú bíróság nem volt kellő figyelemmel a hasonló jellegű bűncselekmények nagyfokú elszaporodottságára, és arra, hogy az ilyen jellegű bűncselekmények társadalmi veszélyessége abban áll, hogy más, rendszerint nagy összegű vagyon elleni bűncselekmények elkövetéséhez, vagy elleplezéséhez nyújt segítséget.

Ezért - bár az alkalmazott büntetési és intézkedési nemeket a megrovás kivételével megfelelőnek tartotta - a büntetési célok eléréshez azok súlyosítását látta indokoltnak.

A XIX.r., a XXXVIII.r., a XLIII.r. és a XLVI.r. vádlottaknál a közérdekű munka tartamának, míg a fellebbezéssel érintett többi vádlottnál a pénzbüntetések napi tételszámának, illetve a próbára bocsátás tartamának felemelését látta szükségesnek.

A XXXVI.r., a XLIX.r. és az L.r. vádlottaknál a megrovást súlytalannak ítélte, és helyette a törvényi minimumban megállapított próbára bocsátás alkalmazását látta indokoltnak.

Indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a XII.r. vádlott bűnösségének megállapítását közokirat-hamisítás büntetében, és próbára bocsátását, a XIII.r. vádlott bűnösségének megállapítását további 1 rb. közokirat-hamisítás büntetében, valamennyi vádlott esetében a társtettség megállapítását és a vádlottakkal szemben alkalmazott büntetések, illetve intézkedések súlyosítását. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

Az ügy nyilvános ülésen történő elbírálására tett indítványt bejelentve, hogy azon részt kíván venni.

A XXV.r. vádlott védője a fellebbezését írásban is megindokolta.

Ebben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és a XXV.r. vádlott felmentését kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, az indokolás részben iratellenes.

A tényállás 13. pontjával kapcsolatban (Kft1) az indokolást több ponton is iratellenesnek jellemezte.

Az indokolással szemben 2004. december 13. napján a XXXIV.r. vádlott ügyvezető ügyvédi meghatalmazást írt alá számára a cégeljárásra, melyet az ügyvédi irodájában le is foglaltak.

Ezen túl az alapítók külön okiratba foglalt meghatalmazást is adtak számára a cégeljárás lefolytatására. A megbízási szerződés (tényvázlat) szintén elfekszik a lefoglalt iratok között.

A céget alapító személyek az alapítással kapcsolatban igényelt tájékoztatást megkapták.

Az aláírási folyamat sem csak néhány percet vett igénybe, mert az okiratok lemásolása ennyi idő alatt nem kivitelezhető.

Az alapítóknak az aláírás előtt lehetőségük volt az elkészített iratok átolvasására is.

Azt is vitatta, hogy a XXXIII.r. és a XXXIV.r. vádlottak nem kaptak volna az aláírt okiratokból példányt. A közjegyző ugyanis aláírási címpéldány elkészítésére kizárólag csak az ügyvéd által ellenjegyzett társasági szerződés birtokában jogosult.

A törzstőke letéti számla megnyitásához is szükség volt a társasági szerződésre és az aláírási címpéldányra.

Bankszámla megnyitására az ügyvezető csak személyesen jogosult.

A XXXIV.r. vádlott ügyvezetőnek a bejegyző végzés egy példányával is rendelkeznie kellett, mert a törzstőke letéti számla csak így alakítható át banki folyószámlává.

Cáfolták a nyomozati és tárgyalási jegyzőkönyvek azt is, hogy a gyanúsítással érintett cégek tagjai és ügyvezetői hajléktalan vagy más stróman személyek lettek volna. A XXXIV.r. és a XXXIII.r. vádlott sem volt hajléktalan. Ezt a személyazonosító okmányaikról készült másolatok is igazolják.

Hivatkozott arra is, hogy az ítéleti megállapítással szemben a nyomozati vallomások szerint a XXXIV.r. és a XXXIII.r. vádlottnak kifejezetten volt valós cégalapítási szándéka. Vallomásaikból az tűnik ki, hogy gazdasági társaságot akartak alapítani, de annak működtetését át kívánták engedni tanú1-nek. Ezt az alapítás rejtett indokának tartotta. Erről azonban az okirat-szerkesztő ügyvédet nem tájékoztatták.

Olyan bizonyíték nem merült fel, ami alátámaszthatná, hogy erről a XXV.r vádlott tudott volna.

Azt sem tartotta alaposnak, hogy a vádlott terhére róható lenne, hogy a 2005. november 14. napján kelt módosított társasági szerződést az ügyfelek az ügyvédjelölt előtt írták alá. Ezt ugyanis az ügyvédi törvény lehetővé teszi, törvényes az okirat ügyvéd általi ellenjegyzése ebben az esetben is.

A vádlott egyetlen okiratot sem jegyzett ellen amelyet az ügyfelek nem az irodájában előtte vagy ügyvédjelölt kollégája előtt írtak alá.

Vitatta annak a vádlott terhére értékelését is, hogy az ügyfelek az okiratokat nem egyszerre írták alá az ügyvédi irodában, mert ennek a Ptk. szerint nincs akadálya.

A Kft1 üzletrészeit megszerzők nem voltak hajléktalanok, rendezett státuszú magyar állampolgárok voltak, az új ügyvezető - a XLII.r. vádlott - hivatásos tűzoltó volt.

A Kft2 szerződésével kapcsolatban is a vádlott rendelkezésére állt az ügyvédi meghatalmazás és az aláírt tényvázlat, melyek igazolják, hogy az ügyfelek a társaság megalapításához a meghatalmazást és a megbízást megadták.

A XXXII.r. vádlott kérésére a vádlott kifejezetten részletes tájékoztatást adott a Kft. alapításával kapcsolatos jogi kérdésekről.

A rendelkezésre álló aláírási címpéldány azt is tanúsítja, hogy az ügyvezető a cégiratokkal rendelkezett.

A megnyitott bankszámla is feltételezi, hogy az ügyvezető rendelkezzen a cégiratokkal és az aláírási címpéldánnyal. A folyószámla ténye pedig arra utal, hogy a cég bejegyző végzéssel is rendelkezett az ügyvezető.

Itt is utalt arra, hogy nincs jogi akadálya, hogy az okiratszerkesztő ügyvéd olyan okiratot jegyezzen ellen, amit az ügyfelek ügyvédjelölt előtt írtak alá.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe az ügyvédi törvény okiratszerkesztésre vonatkozó szabályait, és a Magyar Ügyvédi Kamara vonatkozó előírásait sem.

Az ügyfelek személyazonosságát minden alkalommal ellenőrizték, személyazonosító okmányaikról fénymásolatot készítettek. Az ügyfeleknek mindig kellő időt biztosítottak az iratok átolvasására. Az ügyfelek minden alkalommal érthetően kifejezték cégalapítási, vagy üzletrész-vásárlási szándékukat.

Arra is hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott felelősségét a vádlott társak nyomozati vallomása alapján ítélte meg, akik a bírósági szakban nem tettek vallomást, így nem volt lehetőség a szembesítésre, az ellentmondások feloldására.

Elfogadhatatlannak tartotta annak a vádlott terhére értékelését, hogy 5-6 év távlatából nem emlékezett az egyes cégalapítások, módosítások lényeges körülményeire.

Álláspontja szerint a vádhatóság nem tudta bizonyítani, hogy a vádlott kifejezetten tudott volna arról, hogy az egyes cégügyekben érintett személyeknek a jognyilatkozatok megtételekor rejtett indokai, vagy titkos fenntartásai voltak, és azt sem, hogy tudott volna a színlelt ügyletkötési szándékukról. Egyetlen ügyfél sem tett ilyen nyilatkozatot.

Ha a vádlott társak vallomási hitelesek, ők éppen azért kaptak pénzt harmadik személyektől, hogy ügyleti szándékot színleljenek az okiratszerkesztő ügyvéd, a közjegyző, illetve a pénzügyi dolgozója előtt.

Hivatkozott még a megindult, de felfüggesztett fegyelmi eljárására, hogy 1994-től ügyvédjelöltként, 1996-tól ügyvédként dolgozik, és jelen eljáráson kívül ellene semmilyen egyéb eljárás nem indult.

A nyilvános ülésen **a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője** az írásbeli átiratával egyezően szólalt fel.

A XXXI.r., a LX.r., a XLIII.r. és a XLIX.r. vádlottak védője perbeszédében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

Arra hivatkozott, hogy védenicei esetében beismerésük és együttműködő magatartásuk miatt nem indokolt az ügyészség által indítványozott súlyosítás.

A XLIII.r. vádlott esetében arra is utalt, hogy ő a már becsatolt orvosi iratok szerint hosszabb távon sem állni, sem ülni nem tud, ezért közérdekű munkára egészségügyi okból nem alkalmas, ugyanakkor bejelentett munkahellyel rendelkezik.

Ő is beismerte a cselekmény elkövetését, és igen jelentős az időmúlás is. Ezért a XLIII.r. vádlottal szemben pénzbüntetés kiszabására tett indítványt.

Utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság nem rendelkezett a házkutatás során lefoglalt tárgyakról.

A XL.r. vádlott felszólalásában a személyi körülményeivel kapcsolatban előadta, hogy jelenleg szociális segélyt kap, melynek összege havi 23.000 Ft.

A XLIII.r. vádlott felszólalásában elmondta, hogy egészségi állapota megromlott, melyről orvosi igazolásokat csatolt. Ezek szerint derékpanaszok miatt áll 2013. január 2. napja óta neurológiai és reumatológiai gyógyszeres kezelés alatt. Vagyontalan, nőtlen, kiskorú gyermeke nincs. Raktári kisegítőként havi 100-110.000 Ft a jövedelme. 2012. november 15. napján a Tatabányai Járásbíróság 1 év 8 hónap - végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte. Más eljárás nem folyik ellene. 2004. februári szabadulása óta folyamatosan dolgozik.

A XLIX.r. vádlott felszólalásában csak annyit mondott el, hogy jelenleg más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban.

A XVI.r., a XVIII.r. és a XLII.r. vádlottak védője az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és minősítést nem támadta. A kiszabott büntetés súlyosítását nem látta indokoltnak. E körben elsődlegesen a vádlottak beismerő vallomására hivatkozott. A XVI.r. vádlottnál 4 kiskorú gyermekes családos állapotára, a XVIII. r. vádlottnál a cselekmény elkövetésekor 19 éves életkorára, a XLII.r. vádlottnál 3 kiskorú gyermekére, büntetlen előéletére, és felbujtói magatartására utalt.

A XLII.r. vádlott felszólalásában előadta, hogy a tűzoltóságtól leszerelt, jelenleg gépkocsivezetőként dolgozik és havi 60-70.000 Ft a jövedelme.

A XVIII.r. vádlott jelenleg raktárosként dolgozik a ... Zrt-nél, havi jövedelme 120.000 Ft.

A IX.r. vádlott védője a felmentésre irányuló fellebbezését fenntartotta. A súlyosításért bejelentett ügyészi fellebbezést nem tartotta alaposnak.

A IX.r. vádlott csatlakozott a védője által elmondottakhoz. Személyi körülményeivel kapcsolatban elmondta, hogy már befejezte a főiskolai tanulmányait, de a diplomáját a nyelvvizsga hiánya miatt még nem kapta meg. Jelenleg pénzügyi tanácsadóként dolgozik, és havi 150.000 Ft a jövedelme.

A X.r. vádlott védője az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint még a minősítés esetleges megváltoztatása esetén is elegendő a kiszabott büntetés. Hivatkozott az igen jelentős időmúlásra.

A X.r. vádlott a személyi körülményeivel kapcsolatban elmondta, hogy időközben megnősült, felesége szoftverfejlesztő és havi 170.000 Ft a jövedelme. Saját jövedelme jelenleg 110-120.000 Ft.

A XI.r., a XII.r., a XIII.r. és a XIX.r. vádlottak védője felszólalásában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. A mérlegeléssel megállapított tényállást megalapozottnak, a minősítést is helytállónak tartotta.

A XIII.r. vádlottnál arra is felhívta a figyelmet, hogy a rendelkező rész ellentétben áll az indokolással, mert utóbbiban az elsőfokú bíróság 1 rb. cselekményt bűnsegédként elkövetettnek minősített.

A XI.r. vádlott felszólalásában a személyi körülményeinek változásáról beszélt, mely szerint jelenlegi havi jövedelme 210-220.000 Ft, a tartozása 16 millió Ft. Egyebekben csatlakozott a védője által elmondottakhoz.

A XIII.r. vádlott a személyi körülményeiről úgy nyilatkozott, hogy már nem részesül lakásfenntartási támogatásban, és szociális segélyben sem. Rokkantt nyugdíjának összege 46.000 Ft.

A XVII.r., a XXI.r., a XXIX.r., a XXX.r., a XXXII.r., a XXXVI.r. és Juhász a XLVIII.r. vádlottak védője az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt. Nem osztotta a cselekmények eltérő minősítését célzó ügyészi indítványt. A kiszabott büntetéseket is arányosnak tartotta.

A XXI.r. vádlott felszólalásában előadta, hogy jelenleg ő van gyeden a kisfiával, havi 49.000 Ft a jövedelme. Nős, már 2 kiskorú gyermeke van, felesége fodrászként dolgozik.

A XXIX.r. és a XXX.r. vádlottak nem kívántak felszólalni.

A XXXII.r. vádlott felszólalásában a személyi körülményeinek változásáról számolt be, mely szerint élettársi kapcsolatban él, 6 hónapja kislánya született. Jelenleg a családi vállalkozásukban dolgozik, ahol havi jövedelme 150.000 Ft.

A XX.r. vádlott védője az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a tényállást a bizonyítékok mérlegelésével állapította meg. a cselekmények minősítését helyesnek tartotta. Hivatkozott az időmúlásra, a vádlott beismerő vallomására, büntetlen előéletére, és arra, hogy időközben kiskorú gyermeke született.

Beccsatolt egy munkaszerződést is, mely szerint a vádlott a ... Kft-nél dolgozik töltőtechnikus munkakörben. Havi jövedelme 98.000 Ft, plusz teljesítési prémium és forgalmi jutalék.

A XXV.r. vádlott védője a nyilvános ülésen tartott perbeszédében az írásbeli beadványában foglaltakkal egyezően szólalt fel, és a vádlott felmentését indítványozta.

A XXV.r. vádlott csatlakozott a védője által elmondottakhoz, és egyetértett a védő írásban beccsatolt fellebbezés indokolással.

Kiemelte, hogy bűnösségét pusztán az okiratszerkesztői tevékenysége miatt állapította meg az elsőfokú bíróság, de azt valamennyi kamarai előírásnak megfelelően végezte. Nem merült fel olyan körülmény, ami miatt meg kellett volna tagadnia az ellenjegyzést. Az általa ellenjegyzett szerződések esetében nem merült fel, hogy hajléktalanokról lett volna szó. A szerződések ellenjegyzése előtt az ügyfelek nyilatkoztak az ügyletkötési szándékukról.

A XXXIII. és a XXXIV.r. vádlottak védője perbeszédében azt fejtette ki, hogy mindenben osztja a XXV.r. vádlott és védője által előadottakat, és e vádlott felmentése kihathat védenői felelősségének megállapítására is.

Álláspontja szerint a vádlottak nem követtek el bűncselekményt, mivel a XXXVI.r. vádlott csak egy volt osztálytársa kérésének eleget téve alapított céget. A vádlottaknak a cég működésében nem volt személyes közreműködési kötelezettségük. Megjegyezte, hogy amíg a vádlottak benne voltak a cégben, azzal kapcsolatban nem követtek el bűncselekményt. Közgyűléskor nem szükséges az sem, hogy a társaság tagjai egy légtérben legyenek.

Másodlagos indítványa az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyása volt.

A XXXV.r. vádlott védője a felmentést célzó fellebbezését fenntartotta.

Azt fejtette ki, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, mert iratellenes és az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett.

A II/6. pontbeli tényállással kapcsolatban arra utalt, hogy nem kell mindenkinek egyszerre jelen lennie az aláírásnál, és nem kell újra a személyazonosságot ellenőrizni, ha ugyanazon ügyben jár el az ügyvéd. A XXVIII.r. vádlott maga sem

tagadta, hogy tagja volt a Kft3-nek, és azt is elmondta, hogy tanú1 - volt osztálytársa - kérésére vállalta a tagi viszonyt.

A II/7. pontban szereplő tényállásnál részletesen foglalkozott a XLVII.r. és a XLVIII.r. vádlottak szembesítéskor tett nyilatkozataival, ahol mindketten elismerték, hogy nem tudják, hogy mit írtak alá a kocsmában, és mit az ügyvédi irodában. Mindketten egy ügyvéd férfiről beszéltek.

Ezeket a nyilatkozatokat helytelenül értékelte az elsőfokú bíróság.

A II/8. tényállással összefüggésben arra hivatkozott, hogy védence mindig megkérdezte az előtte megjelenteket, hogy voltak-e már ügyvezetők, vagy tagok Kft-ben, és amennyiben igennel feleltek akkor nekik értelmetlen kimerítő tájékoztatást tartani.

A II/9. tényállásnál arra utalt, hogy az elsőfokú bíróság nem adta kellő indokát, hogy a XLIII.r. vádlott vallomását miért nem fogadta el. Idézte e vádlott vallomását is, mely szerint egyedül ment fel az ügyvédi irodába. Ott az ügyvédnek elkérte az iratait, majd megbeszélték a cég nevét is. Azért választotta azt a cégnevet, mert az az illető, aki elkísérte őt az ügyvédi irodához, azt mondta, hogy autókereskedéssel kíván foglalkozni. Kapott egy példányt az általa aláírt társasági szerződésből, mellyel másnap elment egy közjegyzőhöz, majd az aláírási címpéldányt visszavitte az ügyvédnek.

A II/10. és II/11. tényállásokkal összefüggésben arra hívta fel a figyelmet, hogy a XX.r. vádlott korábbról már ismert ügyfél volt, így nem merülhetett fel kétely a megjelentek valós szándékával kapcsolatban.

Hivatkozott még a Budapesti Ügyvédi Kamara 2005.Eln.470/12/2. számú ajánlásában foglaltakra is, ami szabályozza az ügyvéd kötelességeit az okiratszerkesztés során. Ennek értelmében az ügyvéd a szerződés valóságtartalmát nem köteles vizsgálni, és csak akkor köteles megtagadni a közreműködést, ha a valótlanság tudomására jut. A vádbeli esetekben azonban semmilyen valótlanság nem jutott az eljáró ügyvéd tudomására, semmilyen információja nem volt az egyes cégek működéséről. Az ajánlás 6. pontja szerint az okiratszerkesztő ügyvéd a szerződéskötési szándék valódiságát csak szokatlan körülmény észlelése esetén köteles vizsgálni. A szerződéskötés motivációjának, gazdasági hátterének vizsgálata az ügyvédnek nem kötelessége (ÍH.2005/50).

A cégalapítással kapcsolatos mögöttes szándékkal kapcsolatban a XXXVII.r., a XXXIX.r. és a XI.r. vádlottak szembesítési nyilatkozataira utalt, melyekből - álláspontja szerint - nem lehet megállapítani azt, hogy a XXXV.r. vádlott tisztában lett volna az előtte megjelent személyek tényleges szándékával.

A XXXV.r. vádlott minden esetben a vonatkozó jogszabályok és a kamara hatályos ajánlásának betartásával járt el.

Szokásos eljárásnak írta le azt, hogy a cégiratokat az előre rendelkezésre bocsátott iratok alapján előre elkészítették. A megjelent személyek minden esetben maguk írták alá a dokumentumokat, maguk mentek a bankba, a közjegyzőhöz. A közjegyző sem látott semmilyen gyanús körülményt. Ezzel a kérdéssel sem foglalkozott az elsőfokú bíróság.

Kérdésként vetette fel, hogy az ügyvédnek honnan kellett volna tudnia, hogy a közölt adatok, pl. a székhely, nem valósak, hiszen az minden esetben vagy az ügyvezető, vagy a másik cégtulajdonos lakcíme volt.

A részletes tájékoztatásról az volt az álláspontja, hogy azt egyébként a társasági szerződés tartalmazza, amelyet a felek elolvastak és aláírtak.

Egyértelműen cáfolhatónak tartotta a vádlottársak azon előadását, hogy ők nem akartak céget alapítani, és hogy a cég irataiból sem kaptak.

Érdekesnek tartotta azt is, hogy az egyik ügyvéd tudott az előtte megjelent ugyanazon ügyfelek szándékának színlelt voltáról, míg a másik nem (II/15. tényállás).

Az elsőfokú bíróság a vádlott nyilatkozatát anélkül zárta ki, hogy megvizsgálta volna minden tényállás vonatkozásában, összevetve a bizonyítékokkal.

Mivel az eljárás során nem sikerült bizonyítani, hogy a XXXV.r. vádlott szándékosan hamis tartalmú közokirat elkészítésében működött volna közre, ezért felmentését indítványozta bizonyítékok hiányában.

A XXXV.r. vádlott fenntartotta a fellebbezését, csatlakozott a védője által előadottakhoz.

Felszólalásában azt emelte ki, hogy nem követett el sem szakmai szabályszegést, sem bűncselekményt. Nem működött közre olyan ügyletben, amely jogszabályba ütközött volna, vagy jogszabály megkerülésére irányult volna. A társaságok alapítása és módosítása során a legjobb tudása szerint, lelkiismeretesen, a vonatkozó jogszabályoknak, az ügyvédi kamarai ajánlásoknak megfelelően járt el. Kizárólag olyan okiratot jegyzett ellen, amely ügyvédi irodája közreműködésével készült, és amely okirat a felek kinyilvánított akaratának és a jogszabályoknak megfelelt, és amit a fél előtte írt alá. Hivatkozott az Ügyvédi törvény és az Etikai Kódex vonatkozó rendelkezésire.

Felvetette, hogy vajon hogyan győződhet meg egy ügyvéd a felek valós szándékairól, hogyan ismerheti fel rejtett indítékait, szándékait?

Álláspontja szerint a terhére értékelt vallomások egyike sem utalt arra egyértelműen, hogy ő tudott volna bármilyen háttérkörülményről, a felek közötti rejtett megállapodásokról. A céges iratok között minden szükséges dokumentum az előírások szerint készült el.

Arra is utalt, hogy az ügyvezetőként megjelölt vádlottaknak meg kellett jelenniük aláírási címpéldány készítése miatt a közjegyzőnél, illetve számlanyitás végett a bankban. Ő sem a közjegyzőktől, sem a bankoktól nem kapott sosem visszajelzést az előttük megjelövő személyek szándékáról.

Nem történt meg annak bizonyítása, hogy tudott volna arról a mögöttes szándékról, hogy az előtte megjelentek nem is akartak céget alapítani. Ő nem tudott a színlelt szándékról.

A cselekmény minősítése kapcsán arra mutatott rá, hogy az ügyvéd a cégeljárásban csak meghatalmazott, így az adatokat ő csak közvetíti a hatóság felé, de nem ő szolgáltatja azokat.

Bűncselekmény hiányában felmentő ítélet meghozatalát kérte.

A XXVI.r., a XXXVIII.r. és az L.r. vádlottak védője az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A L.r. vádlott felszólalásában a személyi körülményeiről nyilatkozott. Elmondta, hogy gyermeke az USA-ban lakik az édesanyjával. Neki magának nincs munkahelye, nagyapja tartja el, ilyen módon támogatja a gyermekét is. 285.000 Ft hiteltarozása van.

A XLV.r és a XLVI.r. vádlottak védője az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Nem értett egyet a súlyosítást célzó, de az eltérő elkövetői alakzat megállapítását szorgalmazó ügyészi érveléssel sem.

Véleménye szerint az ügyészi álláspont elfogadása esetén kizárólag társtettesi alakzat lenne megállapítható, bűnsegédi elkövetési mód pedig sohasem.

A nyilvános ülésen megjelent **vádlottak az utolsó szó jogán** nem kívántak felszólalni.

A bejelentett ügyészi és védelmi fellebbezések alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét, az azt megelőző eljárással együtt a Be.349.§.(1) bekezdésében írt terjedelemben, kizárólag a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával járt el, a vád tárgyává tett bűncselekmények szempontjából releváns bizonyítékokat tárgyalás anyagává tette, azokat egyenként és összességükben is értékelte, mérlegelte. Az általa megállapított tényekből további tényekre is helyesen következtetett.

Az elsőfokú bíróság betartotta a Be.XXVIII. Fejezetének a kiemelt jelentőségű ügyek eljárási szabályaira vonatkozó törvényi rendelkezéseit.

Törvényesen járt el a büntetőeljárás elkülönítésekor is, mely rendelkezést a fellebbezési eljárásban nem is ért kifogás.

A tárgyaláson a vallomástételt megtagadó vádlottak nyomozati vallomását azok ismertetésével tette a tárgyalás anyagává, és ugyanígy ismertette mindazokat az okirati bizonyítékokat is, amelyek a jelen ügyben elbírált bűncselekmények megítélése szempontjából jelentőséggel bírtak.

A büntetőeljárás megismétlésére is az eljárási szabályok szem előtt tartásával került sor.

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság a távollévő vádlottakkal (a XII.r. és a XLVIII.r. vádlottak) szemben is, betartotta a Be.XXV. Fejezetének rendelkezéseit.

Az elsőfokú bíróság a Be.2.§.(2) bekezdésének téves értelmezésével jutott arra a következtetésre a tényállás 16. pontjában szereplő üzletrész átruházás kapcsán, hogy a XIII.r. és a XII.r. vádlott tekintetében a vádirat nem tartalmazza azon tényállási elemeket, amelyek a büntetőjogi felelősség megállapításához szükségesek. Ebben a kérdésben mindenben osztotta a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában kifejtett jogi álláspontot.

A vád törvényességének egyik elengedhetetlen tartalmi eleme, hogy pontosan körülírt, büntetőtörvénybe ütköző cselekményt tartalmazzon. A cselekmény körülírása pedig akkor pontos, ha hiánytalanul tartalmazza a bűncselekmény törvényi tényállási elemeinek megfelelő konkrét tényeket (L.B.1/2007. BK. Vélemény A/I/2/b/ pontja).

A vádirat II. részéből - amely általánosságban írja le az elkövetési módszert - és az ehhez tartozó 16. tényállásból egyértelműen megállapítható, hogy a XII.r. és a XIII.r. vádlottak mikor és milyen módon működtek közre abban, hogy a cégnyilvántartásba valótlan valótlan adatok kerüljenek bejegyzésre.

Megjegyzzi a másodfokú bíróság azt is, hogy törvényes vád hiánya esetén nem felmentésnek, hanem a Be.332.§.(1) bekezdés d/ pontja alapján az eljárás megszüntetésének lett volna helye.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, de az a Be.352.§.(1) bekezdés a/ pontja alapján kiegészítésre, pontosításra szorul az alábbiak szerint:

- Az ítélet 16. oldal 3. bekezdését **a IX.r. vádlott** személyi körülményeit rögzítő részében azzal pontosítja, illetve egészíti ki a vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján, hogy a főiskolai tanulmányait befejezte, de diplomáját a nyelvvizsga hiánya miatt még nem kapta kézhez. Jelenleg pénzügyi tanácsadóként dolgozik, havi jövedelme 150.000 Ft.

- A 16. oldal 4. bekezdését **a X.r. vádlott** személyi körülményeinél azzal pontosítja a vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján, hogy a havi jövedelme jelenleg 110-120.000 Ft. Nős, felesége szoftverfejlesztő, havi jövedelme 150.000 Ft.

- A 16. oldal 5. bekezdését **a XI.r. vádlott** személyi körülményeinél a vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján azzal pontosítja, hogy a vádlott jövedelme 210-220.000 Ft. Kölcsöntartozása jelenleg 16 millió Ft.

- A 16. oldal 7. bekezdését **a XIII.r. vádlott** személyi körülményei körében a nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján azzal pontosítja, hogy már nem részesül lakásfenntartási támogatásban, és szociális segélyben sem. Rokkantsági juttatásának összege havi 46.000 Ft.

- A 16. oldal 8. bekezdés utolsó mondatát azzal javítja ki, hogy **a XVI.r. vádlott** a cselekmény elkövetése után 3 esetben volt büntetve az alábbiak szerint:

- A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a 2005. február 8. napján jogerőre emelkedett 2.B.1545/2004/8. számú ítéletével a 2003. október 26. napján elkövetett garázdaság vétsége miatt 1 évre próbára bocsátotta.
- A Budai Központi Kerületi Bíróság a 2007. január 16. napján jogerőre emelkedett 4.B.191/2006/12. számú ítéletével a 2004. február 3. napján társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt 60.000 Ft pénzbüntetésre ítélte.
- A Zalaegerszegi Városi Bíróság a 2007. július 5. napján jogerőre emelkedett 7.Bk.189/2007/2. számú végzésével 2 rb. csődbüntett miatt 90.000 Ft pénzbüntetésre ítélte.

- A 17. oldal 2. bekezdését **a XVIII.r. vádlott** személyi körülményei körében a nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján azzal pontosítja, hogy jelenleg raktárosként dolgozik a ... Zrt-nél, havi jövedelme 120.000 Ft.

- A 17. oldal 8. bekezdését **a XX.r. vádlott** személyi körülményeinél azzal pontosítja, hogy a vádlottnak egy kiskorú gyermeke van.

- A 18. oldal 1. bekezdését **a XXI.r. vádlott** személyi körülményei tekintetében azzal pontosítja a vádlott nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján, hogy a vádlott nő, 2 kiskorú gyermeke van, egyet nevelnek saját háztartásban, akivel jelenleg a vádlott van gyeden. Havi jövedelme 49.000 Ft. Másik gyermeke után tartásdíjat nem fizet. Felesége fodrászként dolgozik.

- A 19. oldal 1. bekezdését **a XXXII.r. vádlott** személyi körülményeinél a nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján azzal pontosítja, hogy élettársi kapcsolatban él, egy kiskorú gyermeke van. Családi vállalkozásban dolgozik, ahol havi 150.000 Ft a jövedelme.

- A 19. oldal 6. bekezdését a **XXXVIII.r. vádlott** megjelölt utolsó elítélését azzal pontosítja az erkölcsi bizonyítvány adatai alapján, hogy a másodfokú határozat száma helyesen 24.Bf.9504/2003/3. Ebből a büntetéséből engedélyezett feltételes szabadsága 2006. február 17. napján járt le.

Feltünteti még további négy elítélését is (nyom. ir. 27. kötet, 173-175. oldalán lévő erkölcsi bizonyítvány):

- A Budai Központi Kerületi Bíróság a 4.B.XII.1404/2004/4. számú ítéletével, amely a Fővárosi Bíróság 28.Bf.5877/2005/7. számú határozata folytán 2005. október 26. napján emelkedett jogerőre, a 2004. január 5. napján folytatólagosan elkövetett garázdaság vétsége miatt 80.000 Ft pénzbüntetésre ítélte.
- A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 16.B.VI.33754/2005/9. számú ítéletével, amely a Fővárosi Bíróság 26.Bf.5988/2006/5. számú határozata folytán 2006. október 17. napján emelkedett jogerőre, a 2004. december 12. napján elkövetett lopás vétsége miatt mint különös visszaesőt 3 évre próbára bocsátotta, és megállapította, hogy pártfogó felügyelet alatt áll.
- A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2007. január 30. napján jogerőre emelkedett 2.B.34482/2005/20. számú ítéletével a 2005. január 26. napján elkövetett lopás vétsége miatt mint különös visszaesőt 40.000 Ft pénzbüntetésre ítélte.
- A Pesti Központi Kerületi Bíróság a B.VI-VII.36188/2003/17. számú ítéletével, amely a Fővárosi Bíróság 21.Bf.6757/2006/13. számú határozata folytán 2007.április 20. napján emelkedett jogerőre, a 2002. márciusában elkövetett tartás elmulasztásának vétsége miatt mint visszaesőt 32.000 Ft pénzbüntetésre ítélte.

- A 19. oldal 7. bekezdésében a **XL.r. vádlott** személyi körülményeit a nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján azzal pontosítja, hogy jelenleg szociális segélyben részesül, melynek összege 23.000 Ft.

- A 20. oldal 4. bekezdését a **XLIII.r. vádlott** személyi körülményeit illetően a nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján azzal egészíti ki, hogy a vádlott nőtlen, kiskorú gyermeke nincs, vagyontalan. Raktári kisegítőként dolgozik, havi jövedelme 100-110.000 Ft. Derékpanaszok miatt (lumbosacralis discopathia) gyógyszeres kezelés alatt áll.

- A 20. oldal 6. bekezdését azzal egészíti ki, hogy a Legfelsőbb Bíróság határozatának száma BF.IV.1089/1997/5.

- A 20. oldal 9. bekezdését követően rögzíti azt is, hogy a Tatabányai Városi Bíróság a 2012. november 15. napján jogerőre emelkedett 7.B.352/2011/17. számú ítéletével jelentős kárt okozó csalás büntette, közokirat-hamisítás büntette és magánokirat hamisítás vétsége miatt 1 év 8 hónap - a végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte. A cselekmények elkövetési ideje: 2007. február 8. és 2007. október 12.

- A 21. oldal 2. bekezdését **a XLVI.r. vádlottal** kapcsolatban azzal javítja ki, hogy a cselekményt megelőzően 5 esetben volt büntetve (nyom. ir. 26. kötet 341. oldal, erkölcsi bizonyítvány).

Ugyanezt a bekezdést azzal is pontosítja, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2001. február 5. napján jogerőre emelkedett határozatának ügyszáma helyesen 5.B.34068/1998/2.

- A 21. oldal utolsó bekezdését **az L.r. vádlott** előéletével kapcsolatban azzal egészíti ki, hogy a vádlottat a Budapesti XVIII-XIX. kerületi bíróság a 2006. június 23. napján jogerőre emelkedett 3.B.XIX.41/2005/20. számú ítéletével a 2002. május 29. napján elkövetett csalás büntette, közokirat-hamisítás büntette és más bűncselekmény miatt 1 év 10 hónap - végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett- börtönbüntetésre és 50.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte (nyom. ir. 28. kötet 195. oldal, erkölcsi bizonyítvány).

- A 22. oldal 2. bekezdésének első mondatát **(II/1. tényállás)** azzal pontosítja, hogy a társasági szerződés 2005. augusztus 18. napján készült (nyom. ir. 3. kötet 295-311. oldalai, társasági szerződés).

- A 23. oldal 4. bekezdését azzal pontosítja, hogy a bankszámla száma helyesen 43009301-51100005 (nyom. ir. 3. kötet 279. oldal, bankszámlaszerződés).

- A 24. oldal 4. bekezdését **(II/2. tényállás)** azzal egészíti ki, hogy a bankszámla megnyitására 2006. június 9. napján került sor (nyom. ir. 3. kötet 31. oldal, bankszámlaszerződés).

- A 24. oldal utolsó bekezdés **(II/3. tényállás)** utolsó sorát azzal javítja ki, hogy a cégbírósi határozat száma helyesen Cg.01-09-862437/6 (nyom. ir. 5. kötet 95. oldal cégbírósi végzés).

- A 26. oldal 3. bekezdését **(II/5. tényállás)** azzal egészíti ki, hogy a 2005. augusztus 9. napján kelt cégbírósi végzés száma Cg.01-09-739986/6. volt (nyom. iratok 6. kötet 61. oldal, cégbírósi végzés).

- A 27. oldal 7. bekezdését **(II/6. tényállás)** azzal pontosítja, hogy a cégbírósi határozat száma helyesen Cg.01-09-734049/4. (nyom. ir. 4. kötet 439. oldal, cégbírósi végzés).

- Ugyanezen oldal utolsó bekezdés utolsó mondatát azzal pontosítja, hogy a cégbírósi végzés száma helyesen Cg.01-09-734049/8. volt (nyom. ir. 4. kötet 397. oldal, cégbírósi végzés). Kiegészíti ki ezt a bekezdést azzal is, hogy a cég székhelyét is módosították címre (nyom. ir. 4. kötet 407. oldal, társasági szerződés).

- A 25. oldal 3. bekezdését **(II/7. tényállás)** azzal egészíti ki, hogy a cégbíróság 2005. március 16. napján kelt határozatának száma Cg.13-09-102515/4.

- A 30. oldal 1. bekezdés **(II/9. tényállás)** utolsó sorát azzal pontosítja, hogy a XLIII.r. vádlott székhelyként bejegyzett ingatlanának irányítószáma helyesen 1045 (nyom. ir. 6. kötet 359. oldal, cégbírósági végzés).

- A 31. oldal 1. bekezdését **(II/10. tényállás)** azzal egészíti ki, hogy a cég székhelye is módosításra került, az új székhely ... lett (nyom. ir. 6. kötet 161. oldal, cégbírósági végzés).

- Az ítélet 32. oldal 1. bekezdését **(II/11. tényállás)** azzal pontosítja, hogy a cégbírósági végzés száma helyesen Cg.05-09-013442/2. (nyom. ir. 6. kötet 199. oldal, cégbírósági végzés).

- A 32. oldal 4. bekezdését **(II/12. tényállás)** azzal egészíti ki, hogy a cég székhelyeként ... cím került bejegyzésre (nyom. ir. 3. kötet, 419. oldal, cégbírósági végzés).

- A 33. oldal 3. bekezdését azzal egészíti ki, hogy a XXXII.r. vádlott 2005. január 11. napján nyitott számlát a bank1-nél.

- A 33. oldal 4. és 5. bekezdését **(II/13. tényállás)** azzal javítja ki, hogy a cselekményben a XXXIII.r. vádlottként vett részt.

A 2004. december 13. napján kelt társasági szerződésben a cég székhelyeként ... szám került megjelölésre, és azt a cégbíróság is így jegyezte be a 2004. december 20-án meghozott végzésével.

Az 5. bekezdés utolsó sorát azzal pontosítja, hogy a 2005. december 20-án meghozott cégbírósági határozat száma helyesen Cg.01-09-733743/10. A cég székhelye is módosításra került: ... (nyom. ir. 5. kötet 205. oldal, cégbírósági végzés)

- A 34. oldal 6. bekezdését **(II/14. tényállás)** azzal egészíti ki, hogy a cég székhelyeként ... cím került bejegyzésre (nyom. ir. 4. kötet 259. oldal, cégbírósági végzés).

Ugyanezen oldal 9. bekezdését azzal egészíti ki, hogy a XXV.r. vádlott a cégbejegyzés iránti kérelmet 2005. január 6. napján nyújtotta be (nyom. ir. 4. kötet 265. oldal, cégbejegyzési kérelem).

- A 36. oldal 4. bekezdését **(II/17. tényállás)** azzal egészíti ki, illetve pontosítja, hogy a 2006. március 9-én kelt cégbírósági végzés száma Cg.01-09-735856/10. volt, míg a 2007. április 25-ével feltüntetett cégbírósági végzés helyesen 2007. május 10. napján kelt, és a száma Cg.01-09-735856/19. volt (nyom. ir. 6. kötet 275. és 339. oldalain lévő cégbírósági végzések).

Az így kiegészített és pontosított tényállás már minden szempontból megalapozott, és az irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság a szükséges mértékben eleget tett az indokolási kötelezettségének is. Ennek során számot adott arról, hogy mely bizonyítékot, milyen körben, miért fogadott el, illetve mely bizonyítékot milyen okból nem tartott elfogadhatónak.

Ítélete indokolásában legnagyobb mértékben iratszerűen mutatta be a vádlotti nyilatkozatokat, azok változásait, fogalmozott a vallomások ellentmondásaival is. Ez az indokolás azonban tartalmaz néhány iratellenes megállapítást, melyek részben az egyes bizonyítékok összegző értékelésére, a levont ténybeli következtetésekre is kihatással vannak, részben csak pontosításra, javításra szorulnak.

Ennek tükrében az ítélet 40. oldal 1. bekezdését azzal helyesbíti, hogy a IX.r. vádlott a 2010. május 14. napján tartott tárgyaláson (184. sorsz. tárgyalási jegyzőkönyv) írásbeli vallomást csatolt, amit a tárgyaláson fel is olvasott.

Ebben úgy nyilatkozott, hogy bűncselekményt nem követett el. A módosított nyomozati vallomásával egyezően beszélt tanú2-vel történt megismerkedéséről, aki felé egy D. nevű ismerőse üzleti ajánlatát közvetítette, miszerint ő legalább havi 40.000 Ft-ot tudna fizetni azért, hogy két cégben tag legyen és vállalja az ügyvezetői feladatokat. A cég küldeményeinek átvétele és az ismerőshöz eljuttatása lett volna csak a feladata. Tanú2 a kérést azzal indokolta, hogy neki már több cég van a nevén, és többet nem szeretne vállalni. Telefonon adta meg Tanú2-nek a cégalapításhoz szükséges személyi adatait.

2005. augusztus 18. napján került sor a Kft4. iratainak aláírására. Az ügyvédi irodába tanú2-vel ment fel, ahol az iratokat elolvasás után aláírta. Már előttük megérkezett oda egy másik férfi, akiről ekkor tudta meg, hogy ő lesz a cég másik tagja (tanú3). Az aláírás kb. 30-40 percet vett igénybe. Az ügyvédnek munkadíját - 100-110.000 Ft-ot - tanú2 fizette ki. Ezt követően tanú3-mal mentek el a közjegyzőhöz, majd az aláírási címpéldányt visszavitték az ügyvédnökhöz. Utána tanú3-mal ment el a bank1 ... utcai fiókjába is bankszámlát nyitni. Itt a törzstőkét tanú3 fizette be. Az internetes kódokat és valamennyi céges iratot tanú3 rakta el.

A cégmódosításról elmondta, hogy 2006. júniusában tanú2 szólt neki, hogy D. már nem akarja működtetni a céget és jelenjenek meg az ügyvédi irodában aláírni az okiratokat. Ezeket az iratokat szintén tanú4 készítette, de már nem a K. G. utcai irodában, hanem valahol a ... kerületben.

Ekkor az ügyvédnél már több ember is jelen volt, akiket ő nem ismert. Az üzletrész eladásáért ő nem kapott semmit, igaz, hogy korábban sem fizetett semmit. Ekkor csak Tanú3 volt ott, tanú2 nem.

Az ügyvéd díját ebben az esetben sem ő fizette, de nem tudta megmondani, hogy ki.

A Kft5 megalapításáról úgy nyilatkozott, hogy ez esetben is tanú2 ment a K. G. utcába, az ügyvédhez, de ekkor tanú2 nem ment fel vele. Az iratokat ekkor nem

tanú4 készítette, hanem egy másik ügyvédnő, 20-25 percet vett igénybe az aláírás. Az iratokat át is olvasta. Az ügyvédet nem ő fizette ki, az okiratokból is csak azokat kapta meg, amelyek az aláírási címpéldány elkészítéséhez és a bankszámlanyitáshoz kellettek. A közjegyzőhöz egyedül ment el, majd az aláírási címpéldányt visszavitte az ügyvédnőhöz.

Ezt követően a D. nevű személy hívta fel, hogy menjen a ... körúti bank1-hez, és nyisson bankszámlát a cégnek, futárral küldi oda a törzstőkéhez szükséges pénzt, és a futárnak adjon rendelkezési jogot a számla felett, és adja át neki a céges iratokat is. Ez a futár tanú5 volt.

Egy évvel később a bank2 ... téri fiókjában is számlát nyitott. D. kérését ekkor is tanú2 közvetítette.

A fenti két cég postáját ő mindig tanú2-nek adta át. A Kft5 postája csak 2005. decembere után jött a címére, miután a székhely módosításra került. Ez is D. kérésére történt, ugyanabban az ügyvédi irodában. Ekkor sem ő fizette az ügyvéd díját.

Tanú2 a 40.000 Ft-okat a posta átadásakor kapta meg.

Ő csak tanú2 kérésére vett részt a két Kft-ben, de azok működéséről semmit sem tudott. Egészen 2006. nyaráig kapott havi 40.000 Ft-ot.

A IX.r. vádlott idézett nyomozati vallomása is pontosításra szorul a 40. oldal 1. bekezdés 9. sorában, mert a nyom. ir. 26. kötet 41. oldalán szereplő vallomás szerint az iratok aláírása alkalmanként 40 percnél nem tartott tovább.

A fenti kiegészítésekkel már teljes vádlotti nyilatkozatok - a D. nevű személy megnevezése - az elsőfokú bíróság által az ítélet 40. oldal utolsó és 41. oldal első bekezdésében adott értékelést érdemben nem befolyásolják, a vádlotti felelősségre levont következtetések ezzel együtt is helytállóak.

A X.r. vádlottnak az ítélet 41. oldal 2. bekezdésében idézett vallomása azzal egészítendő ki, hogy tanú6-tól 2006. augusztusáig minden hónapban 20.000 Ft-ot kapott, és hogy az üzletrészért - annak eladásakor - nem kapott 2.700.000 Ft-ot (nyom. ir. 26. kötet 191. oldal).

A XI.r. vádlott vallomása az ítélet 41. oldal utolsó bekezdés alulról 3. sorában annyiban szorul korrigálásra, hogy 2006. augusztusáig kapott havi 20.000 Ft-ot (nyom. ir. 26. kötet 231.o.).

Kiegészítésre szorul a XIII.r. vádlott ismertetett vallomása is az ítélet 43. oldal 1. bekezdésében, mert szemben az ítéleti állítással a vádlott az üzletrész eladások tekintetében is nyilatkozott a nyomozás során. Elmondta, hogy tanú1 mondta neki, hogy melyik ügyvédhez kell mennie. Már készen voltak itt is az iratok, 1-2 perc volt az aláírásuk. Ügyvédi munkadíjat ő nem fizetett, az új cégtagokat nem is látta, az üzletrész átruházási szerződésben szereplő 2.700.000 Ft-ot ő nem kapta meg (nyom. ir. 32. kötet 401-413. oldalai).

A XVI.r. vádlott idézett vallomását az ítélet 43. oldal 3. bekezdésében azzal kell kiegészíteni, hogy gyanúsítottai vallomásában arról is beszélt, hogy tudta, hogy több cég is van már B-ék nevén, akiket a K. Borozóban ismert meg. „Gy. hajléktalan, két fröccsért az anyját is eladná, E. kicsit ápoltabb.” Elmondta azt is, hogy ő sosem járt XXXV. r. vádlott ügyvédi irodájában. Kocsmában ő semmilyen iratot nem íratott alá, ezt mindig ügyvédnél intézték. 15-20.000 Ft-ot kaptak érte (nyom. ir. 29. kötet, 7. oldaltól).

AXVII.r. vádlott idézett nyomozati vallomása az ítélet 43. oldal 4. bekezdésében annyiban szorul pontosításra, hogy helyesen havi 10.000 Ft-ot kapott tanú1-től, és hogy az üzletrész megvásárlásakor nem találkozott üzlettársával (XX.r. vádlottal), de őt egyébként ismerte, mert Ukrajnában osztálytársak voltak. A XX.r. vádlottat tanú1-nek is ismernie kellett (nyom. ir. 29. kötet 43. oldalán kezdődő vallomás).

A XVIII.r. vádlottnak az ítélet 43. oldal és 44. oldal 1. bekezdésében ismertetett nyomozati vallomása annyi pontosítást igényelt, hogy tevékenységéért havi 10.000 Ft-ot kapott, és hogy az ügyvédnél 10 percet volt összesen a szerződés aláírásakor. Elmondta azt is, hogy az üzletrész eladásakor csak ketten voltak a XX.r. vádlottal, B-ékat sosem látta (nyom. ir. 29. kötet 61. oldaltól kezdődő vallomása).

A XX.r. vádlott - szemben az ítélet 44. oldal 7. bekezdésében írtakkal - tett nyilatkozatot a nyomozás során.

Első gyanúsítottkénti kihallgatásakor, amikor a tényállás 10. pontjában szereplő cselekménnyel (S.I.) gyanúsították, pusztán az aláírásait ismerte el (nyom. ir. 29. kötet 123-129. oldalai).

Folytatólagos kihallgatásakor azonban, amikor a 11. és 17. tényállásban szereplő cselekményekkel is gyanúsították, elmondta, hogy a cselekmények elkövetését elismeri, nevén voltak ezek a cégek, de ő semmilyen tevékenységet nem végzett bennük. A XL.r., a XXXVII.r. vádlottakat, tanú7-et nem is ismeri.

Az üzletrész adásvétele során találkozott néhány személlyel, akiket korábban sohasem látott, így lehettek a fenti személyek is (nyom. ir. 29. kötet 131. oldal).

A XIX.r. vádlott vallomását az ítélet 44. oldal 4. bekezdésében annyiban kell pontosítani, hogy elmondta azt is, hogy a XI.r. vádlottal - a cég ügyvezetőjével - ő sosem találkozott (nyom. ir. 29. kötet 97. oldalon kezdődő gyanúsítottai vallomása).

A XXI.r. vádlottnak az ítélet 44. oldal utolsó bekezdésében idézett vallomása annyi pontosításra szorul, hogy azt is elmondta, hogy nem emlékszik, hogy az ügyvédnő elkérte-e az iratit, de valószínűnek tartotta, és hogy összesen 10-15 percig voltak ott (nyom. ir. 29. kötet 141. oldal, gyanúsított kihallgatási jkv.).

A XXVI.r. vádlott ismertetett nyomozati vallomása az ítélet 45. oldal utolsó és a 46. oldal első bekezdésében annyi kiegészítésre szorul, hogy a 10.000 Ft-ot nem tanú1 ajánlotta, hanem a társaságában volt nagydarab férfi, valamint, hogy XXXII. r. vádlott

nevű üzlettársát nemcsak hogy nem ismerte, de ez a személy nem is volt ott az ügyvédnél (nyom. ir. 29. kötet 359-369 oldalai).

A XXVIII. r. vádlott ismertetett nyomozati vallomása is kiegészítésre szorul, mert bár e vádlott tekintetében az elsőfokú bíróság ítélete jogerőre emelkedett, vallomása a vádlottársak felelősségének megítélésénél mégis jelentőséggel bír.

Első gyanúsított kihallgatásakor (nyom. ir. 28. kötet 39. oldal), amikor a 6. tényállási pontban szereplő cselekménnyel gyanúsították, elmondta, hogy a Kft.3 név nem ismerős neki, de tanú1 kérésére részt vett korábban cégalapításban (Kft6.). Állította, hogy a Kft3. társasági szerződésén, a taggyűlési jegyzőkönyvön, és az üzletrész átruházási szerződésen szereplő aláírások nem tőle származnak.

Folytatólagos kihallgatása során (nyom. ir. 28. kötet 89. oldaltól) arról is beszámolt, hogy tanú1 kérésére több iratot is aláírt. Tagadta, hogy a Kft3. alapítása kapcsán ő ügyvédnél járt volna, és nem nyitott a Bank1-nél sem számlát ilyen nevű cégnek. Vallomást tett arról is, hogy tanú1 korábban már lefénymásolta az iratait.

Az elsőfokú bíróság csak utalt az igazságügyi írásszakértői véleményre, miszerint az a vádlotti nyilatkozatot alátámasztotta. Szükséges azonban pontosítani e körben, hogy az írásszakértő milyen okiratokat vizsgált, és azokról milyen megállapításokat tett, mert ez a vádlottársak felelőssége szempontjából jelentőséggel bír.

Az írásszakértő (nyom. ir. 28. kötet, 71-73. oldalai) a 2005. szeptember 6. taggyűlési jegyzőkönyv, az üzletrész átruházási szerződés, az ügyvezető lemondó nyilatkozata, Bank1 aktiválási kérelem (2005. január 6.) tekintetében azt állapította meg, hogy az azokon lévő aláírások nem a XXVIII.r. vádlottól származnak.

Azt is megállapította az írásszakértő, hogy a Bank1 aktiválási kérelmen lévő aláírás valószínűleg tanú1-től származik.

A XXIX.r. vádlott idézett nyilatkozatai az ítélet 46. oldal utolsó bekezdésében és a 47. oldal 1-2. bekezdéseiben annyi kiegészítésre szorulnak, hogy a folytatólagos gyanúsított kihallgatásakor elmondta azt is a tényállás 11. pontjában szereplő cselekmény kapcsán, hogy az üzletrésze eladásakor egyedül ment az ügyvédhez. A vevővel (a XVIII.r. vádlottal) nem is találkozott. Az üzletrészért nem kapott pénzt, és a törzstőkét sem ő fizette be.

A XXX.r. vádlott ismertetett nyomozati vallomása az ítélet 47. oldal 5. bekezdésében szintén kiegészítést igényelt annyiban, hogy elmondta azt is, hogy az ügyvédnő és tanú1, aki mindkét szer ott volt az ügyvédnőnél az okiratok aláírása során, régebb óta ismerhették egymást, mert „röhögcséltek”. Állított azt is, hogy ő pénzt nem vett át az ügyvédnő előtt. Beszért a Bank1-nél történt számlanyitásról is, ahová tanú1 vitte el őt kocsival, és ő adta oda neki a 3 millió Ft-ot is (nyom. ir. 28. kötet 157. oldaltól kezdődő gyanúsított jkv.).

A XXXI.r. vádlottnak az ítélet 48. oldal 1. bekezdésében bemutatott nyomozati vallomása is kiegészítésre szorul annyiban, hogy a XLIII.r. vádlott 10.000 Ft-ot ígért neki a közreműködésért. Az iratok aláírása csak 1-2 perc volt. Tőle az ügyvédnő

semmilyen iratot nem kért és az aláírt iratokból sem kapott, azt a XLIII.r. vádlott hozta el (nyom. ir. 28. kötet 181-189. oldalai).

A XXXII.r. vádlottnak az ítélet 48. oldal 3. bekezdésében idézett vallomása annyi kiegészítésre szorul, hogy gyanúsított kihallgatásakor arra sem tudott nyilatkozni, hogy férfi vagy nő volt-e az ügyvéd, akinél az iratok aláírásra kerültek. Az aláírt okiratokból ő nem kapott. A cég az ő állandó lakóhelyére volt bejelentve, de ott sosem működött (nyom. ir. 28. kötet 215-223. oldalai).

A XXXIII.r. vádlott idézett nyomozati vallomása az ítélet 48. oldal 5-6. bekezdéseiben, illetve a 49. oldal 1. bekezdésében annyi pontosítást igényelt, hogy elmondta azt is, hogy az üzletrészért ő pénzt nem kapott, arról sem tudott, hogy az ügyvédi irodában taggyűlés lett volna, és a saját üzletrészét (300.000 Ft-ot) sem ő fizette be (nyom. ir. 28. kötet 229-239. oldalai).

A XXXIV.r. vádlott ismertetett vallomását az ítélet 49. oldal 3. bekezdésében annyiban kellett kiegészíteni, hogy nyomozati vallomásában beszámolt arról is, hogy az aláírt okiratokból nem kaptak, üzletrésze eladásakor pénzt nem kapott, és hogy az ügyvéd nem kérte el a személyi igazolványát sem (nyom. ir. 28. kötet 249. oldaltól felvett gyanúsított jegyzőkönyv).

A XXXV.r. vádlott ítéletben rögzített nyomozati előadása (ítélet 49. oldal 3-5. bekezdései, 50. oldal 1. bekezdése) annyi kiegészítésre szorul, hogy arról is nyilatkozott, hogy az ügyfelek előtte megjelentek, nyilatkoztak, hogy milyen okiratra van szükségük. A tényvázlat és a megbízás is tartalmazza a szándéknyilatkozatukat. Az általa elkészített okiratok hamis adatot nem tartalmaztak. Hajléktalan személlyel ő nem találkozott, személyi igazolvánnyal, lakcímkártyával rendelkeztek, ruházatuk ápoltság volt. Állította azt is, hogy minimum egy példányt kaptak a szerződésből, mert azzal a közjegyzőhöz is el kellett menniük. Vitatta, hogy tanú6-ot és XVI. r. vádlottat ismerné. Az előtte megjelent személyeket beazonosította, és a nyilatkozataikat foglalta írásba (nyom. ir. 28. kötet 305. oldaltól felvett gyanúsított kihallgatási jkv.).

Az elsőfokú bíróság ítélete itt foglalkozik részben a XXXV. r. vádlott lefolytatott vádlottársi szembesítések megállapításaival. Az e körben rögzítettek azonban részben hiányosak, részben iratellenesek, ezért több ponton is kiegészítésre szorulnak.

A XXXV.r. vádlottat 2008. július 22. napján szembesítették a tényállás 7. pontjában szereplő cselekménnyel összefüggésben a XLVII.r. vádlottal.

Ennek során a XLVII.r. vádlott először azt állította, hogy az Kft7-tel kapcsolatos iratokat egy kocsmában írták alá a ... utcai piacon, a XLVIII.r. vádlottal együtt, majd emlékezett rá, hogy valóban voltak a ... utcában egy ügyvédnél. Ennek körülményeiről azt mondta el, hogy egy szemüveges férfival mentek oda, aki előre bement, majd beküldte őket. Ismertették az aláírt iratok tartalmát, de abból példányt nem kaptak.

Akkoriban az irati rendben voltak, és jobb állapotban volt akkor mint a szembesítéskor.

Lehetségesnek tartotta, hogy a kocsmában egy másik cég iratait írták alá.

Védői kérdésre válaszolva lehetségesnek tartotta, hogy az ügyvédnő nem tudta, hogy ők strómanok (nyom. ir. 28. kötet 313. oldaltól felvett szembesítési jkv.).

A XLVIII.r. vádlottal szintén 2008. július 22. napján került sor a szembesítésre.

Ennek során a XLVIII.r. vádlott valóban úgy nyilatkozott, hogy nem ismeri a XXXV.r. vádlottat.

Az Kft7. irataival kapcsolatban ő is azt mondta el először, hogy azokat a ... bevásárló központ melletti kocsmában írták alá.

Nyomozati vallomásával egyezően állította, hogy ott egy férfi ügyvéd volt jelen és egy nő is, de nem a XXXV.r. vádlott. A szembesítés során azonban eszébe jutott, hogy mégis jártak a ... utcai irodában a XLVII.r. vádlottal. Valaki elkísérte őket oda, de az illető nem ment be velük (nyom. ir. 28. kötet 345. oldaltól felvett szembesítési jkv.).

A XI.r. vádlottal 2008. július 22. napján a tényállás 8. pontjában szereplő cselekmény kapcsán lefolytatott szembesítés jegyzőkönyvéből (nyom. ir. 28. kötet 337. oldaltól) ki kell emelni azt, hogy a XI.r. vádlott olyan nyilatkozatot tett, mely szerint az Kft8. alapításánál a társaság másik tagja, és tanú6 is jelen volt. Az iratok már készen voltak, ő aláírta, és azok tanú6-nak kerültek átadásra.

A XXXV.r. vádlott ezt vitató nyilatkozatával szemben a XI.r. vádlott azzal érvelt, hogy tanú6 elmondta neki azt is, hogy ismeri az ügyvédöt, és ha akkor jártak volna ott először, hogyan lehettek már készen az iratok?

A XXXV.r. vádlott szerint telefonon biztos jelezte valaki a Kft. alapítás szándékát, de az biztos, hogy ez nem a T. nevű személy volt.

A tényállás 10. pontjával összefüggésben 2008. július 22. napján került sor a szembesítésre a XXXVII.r. vádlottal (nyom. ir. 28. kötet 321. oldaltól).

Ennek során a XXXVII.r. vádlott azt is elmondta, hogy a XXXVIII.r. vádlottal és a T. nevű személlyel mentek el az ügyvédhez, és a már kész iratokat írta alá, amit nem is olvasott el, és az aláírt iratokat is T. vette át.

A XXXV.r. vádlott vitatta, hogy a T. nevű személy jelen lett volna és állította, hogy ő az iratokat a XXXVIII.r. vádlottnak adta át.

Védői kérdésre a XXXVII.r. vádlott úgy nyilatkozott, hogy biztos, hogy az ügyvédnőt nem avatták be a dologba.

Ugyanezen tényállási ponttal összefüggésben sor került a XXXVIII.r. vádlottal is szembesítésre 2008. július 22. napján (nyom. ir. 28. kötet 329. oldaltól).

Ekkor a XXXVIII.r. vádlott állította, hogy a T. nevű személy is velük ment a ... utcai irodába, ahol a már előkészített iratokat írták alá. Az ügyvéd hallotta azt is, hogy T. sürgette az aláírást, mert akkor kapják meg a pénzt. Arról is nyilatkozott, hogy T. többször is járt ott, más cégek alapítása miatt. T. fizetett mindent. Valóban kapott egy társasági szerződést, hogy menjenek el a közjegyzőhöz. Arról is beszámolt, hogy

2005-ben az ügyvéd a kórházba is bement hozzá tanú5-tel, ahol egy meghatalmazást kellett aláírnia.

A XXXV.r. vádlott vitatta, hogy a T. nevű személy ott lett volna, de arra nem tudott nyilatkozni, hogy ki fizette ki az ő megbízási díját. Azt is tagadta, hogy tanú5 - akit egyébként ismer - elment volna a kórházba a XXXVIII.r. vádlotthoz.

A 11. tényállási pontban szereplő cselekmény vonatkozásában a XXXIX.r. vádlottal folytattak le szembesítést 2008. július 22. napján (nyom. ir.28. kötet 353. oldaltól).

A XXXIX.r. vádlott nem emlékezett arra, hogy járt volna az ügyvédnőnél, és azt is állította, hogy a személyi irataikat maguk másolták le, és azt a XVI.r. vádlottnak és a T. nevű személynek adták át, a cégiratokat pedig a ... bevásárló központ melletti egyik kocsmában írták alá,

A XXXV.r. vádlott ezzel szemben azt állította, hogy járt nála a XXXIX.r. vádlott a XL.r. vádlottal és a XX.r. vádlottal. Személyi igazolványuk és lakcímkártyájuk másolatának az iratok között kell lennie. Előtte írták alá az okiratokat. Elmondta azt is, hogy a XX.r. vádlott előre megadta a XXXIX.r. és a XL.r. vádlottak személyi adatait, így tudta előre elkészíteni az iratokat.

A XL.r. vádlott a 2008. szeptember 5. napján lefolytatott szembesítésen úgy nyilatkozott, hogy az ügyvédi irodában találkoztak, ahol már készen voltak az iratok. Testvére a K. Borozóban írta alá az iratokat, amit XVI.r. vádlott vitt oda neki. Ő nem is ismeri a XX.r. vádlottat.

A XXXV.r. vádlott ezzel szemben azt állította, hogy B.-ék együtt voltak az irodájában, az adataikat is egyeztette. A XX.r. vádlott is ott volt, és fizette ki a megbízási díját. Vitatta, hogy a XVI.r. vádlottat ismerné.

A XXXVIII.r. vádlottnak az ítélet 50. oldal 5-6. bekezdéseiben, illetve az 51. oldal 1. bekezdésében ismertetett nyomozati vallomását azzal kell kiegészíteni, hogy T. (tanú6) előre elkérte az adataikat, és ő is velük ment a ... utcába az ügyvédhez. Első alkalommal még nem voltak kész az iratok. Másodszorra is hárman mentek. Állította azt is, hogy az ügyvédet nem ő bízta meg, és a díját sem ő fizette, iratot sem kapott. T. úgy beszélgetett az ügyvédnővel mint régi baráttal. Az adataikat is T.-től kapta az ügyvédnő, és tudhatta azt is, hogy ők nem lesznek valódi tagjai a cégnek. Erre utalt, hogy az iratokat is T.-nek adta át az ügyvédnő, az aláírási címpéldányt is T. vitte vissza az ügyvédnőnek.

A XL.r. vádlott ismertetett nyomozati vallomása is kiegészítésre szorult, mert a 2007. szeptember 18. napján, a folytatólagos gyanúsított kihallgatásakor a 11. tényállási ponttal kapcsolatban tett vallomását az indokolás nem tartalmazza.

Ekkor elmondta, hogy a ... téren jött oda hozzá és a testvéréhez egy cigány férfi, aki 15-20.000 Ft-ot kínált fejenként, ha nevükre vesznek egy céget. A férfi kérésére lemásolták az irataikat, és 2 nap múlva elmentek egy ügyvédnő irodájába, ahol már minden irat elő volt készítve, nekik csak alá kellett írni. Ő nem adott megbízást az ügyvédnek, a díját sem ő fizette, és az aláírt iratokat is a cigány férfi vette át. 5 percig tartott az egész. Az ügyvédnő és a férfi már régebb óta ismerték egymást. Az volt a

véleménye, hogy az ügyvédnő is benne volt, ez a viselkedésén látszott (nyom. ir.27. kötet 421. oldaltól felvett jkv.).

A fényképes felismertetés alkalmával (nyom. ir. 27. kötet, 427. oldal) a XVI.r. vádlottat választotta ki.

A XLIII.r. vádlottnak az ítélet 52. oldal 3-4. bekezdésében ismertetett nyomozati vallomása is kiegészítésre, pontosításra szorult, ami a vádlotti vallomás mérlegelését is érintette.

A vádlott az első nyomozati vallomásában (nyom. ir. 26. kötet 263. oldal) ugyanis nem tagadta, hanem elismerte, hogy a társasági szerződésen lévő aláírások tőle származnak.

Folytatólagos kihallgatásakor (nyom. ir. 26. kötet 267. oldal) pedig úgy nyilatkozott, hogy nem adott megbízást az ügyvédnek, és a megbízási díjat sem ő fizette.

A fentiekből következően tehát korrigálásra szorul az 52. oldal 4. bekezdésében írt vallomás-értékelés is, hiszen az ügyvédi munkadíjat nem ő fizette, vallomása tehát ebben a kérdésben nem ellentmondásos, az elfogadható.

A XLV.r. vádlott ismertetett nyomozati vallomása az ítélet 52. oldal 6. bekezdésében annyiban szorul kiegészítésre, hogy ő a cég eladóival sem találkozott (nyom. ir. 26. kötet 313. oldaltól).

A XLVI.r. vádlottnak az 52. oldal utolsó bekezdésében és az 53. oldal 1. bekezdésében bemutatott nyomozati vallomása szintén azzal egészítendő ki, hogy ő sem találkozott a cég eladóival (nyom. ir. 26. kötet 377-383. oldal).

A XLVIII.r. vádlottnak az ítélet 53. oldal 4. bekezdésében bemutatott nyomozati előadása is javításra szorult, mert vallomásában egy 180 cm magas férfi ügyvédről beszélt, akinek egy nő volt a társaságában (nyom. ir. 26. kötet 461. oldal).

A bírósági eljárás során néhány vádlottal szemben - haláluk miatt - megszüntetésre került a büntetőeljárás, ahogy az ítélet 15. oldal utolsó bekezdése, és a 16. oldal 1. bekezdése tartalmazza.

Ezen elhunyt vádlottak közül - a XXXV.r. vádlott védekezésével kapcsolatban - a XXXVII.r. vádlott vallomását a 10. tényállási pont vonatkozásában az ítélet 50. oldal 1. bekezdése, a 60. oldal 5. bekezdése és a 66. oldal 4. bekezdése értékeli.

Az 50. oldal 1. bekezdéséhez, a szembesítésen elhangzottak kapcsán a másodfokú bíróság fentebb már megtette a szükséges kiegészítéseket.

A 60. oldal 5. bekezdésében és a 66. oldal 4. bekezdésében írtakat annyiban látta szükségesnek kiegészíteni, hogy a XXXVII.r. vádlott a folytatólagos gyanúsított kihallgatásakor (nyom. ir. 27. kötet 145. oldaltól) elmondta azt is, hogy sosem találkozott az ügyvéd irodájában az értékesítésre szánt cégek vezetőivel, tulajdonosaival. Csak annyi ideig voltak ott, amíg az előkészített iratokat aláírták. Az

ügyvéd sosem adott nekik tájékoztatást. Az ügyvédnek ő nem adott megbízást, a munkadíját sem ő fizette. Az ügyvédnő T.-vel nagyon jóban volt. A fényképes felismertetés során (nyom. ir. 27. kötet 149. oldal) tanú6-ot és tanú5-öt is kiválasztotta.

A XXXIX.r. vádlott nyomozati vallomását az ítélet 61. oldal 2. bekezdése, és a 67. oldal értékeli.

A szembesítés során tett nyilatkozatát a másodfokú bíróság korábban már rögzítette. A 61. oldal 2 bekezdésében leírtakat azzal kell helyesbíteni, hogy vallomása szerint a K. Borozóban (nem pedig a lakásán) írták alá az iratokat. Utána egyedül ment el a közjegyzőhöz, a XVI.r. vádlott adta rá a pénzt. Ő minden iratot odaadott a XVI.r. vádlottnak. (nyom. ir. 27. kötet 351. oldalon kezdődő jkv.).

A XLVII.r. vádlott nyomozati vallomásait az ítélet 58. oldal 9-10. bekezdései és az 59. oldal 1. bekezdése értékeli.

Ezen vádlott vallomása több ponton iratellenesen és hiányosan került rögzítésre. A szembesítés során tett nyilatkozataival kapcsolatban a másodfokú bíróság fentebb már megtette a szükséges helyesbítéseket, pontosításokat.

Az 58. és 59. oldalakon ismertetett vallomás helyesbítésre szorul azzal, hogy gyanúsított kihallgatásakor (nyom. ir. 26. kötet 411. oldaltól kezdődő jkv.), amikor a 3. és a 7. tényállási pontokban szereplő cselekményekkel gyanúsították, elmondta, hogy a történekkor hajléktalan volt. 50.000 Ft-ot kínáltak neki a szerződés aláírásáért. A 7. tényállással összefüggésben úgy nyilatkozott, hogy XLVIII. r. vádlottal írták alá, aki akkor szintén hajléktalan volt.

A tényállás 3. pontjával összefüggésben elmondta, hogy egy férfi ügyvéd volt ott a presszóban.

A fényképes felismertetés során tanú6-ot azonosította (nyom. ir. 26. kötet 423. oldal).

Ezekkel a kiegészítésekkel, módosításokkal az elsőfokú bíróság által mérlegelt bizonyítékok köre már teljes és pontos.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat úgy értékelte, hogy a vádlottakat két csoportra osztotta.

Az első csoportba tartoztak a valótlan tartalmú társasági szerződéseket aláíró vádlottak.

Ide tartozott még jelen ügyben egy személy -XII.r. vádlott - aki ezeket a személyeket beszervezte, de a szerződések aláírásban, benyújtásában maga nem vett részt.

A második csoportba tartozott az a két fellebbező ügyvéd vádlott, akik a valótlan tartalmú társasági szerződéseket elkészítették, azokat benyújtották az illetékes cégbíróságon.

Az első csoportba tartozó vádlottaknál az elsőfokú bíróság helyesen alapította tényállást a cselekmény elkövetését - legnagyobbbrészt bűnösségükre is kiterjedően - beismerő vádlottak vallomására, és az egyes cselekmények kapcsán rendelkezésre álló okirati bizonyítékokra.

Helytállóan állapította meg ezen bizonyítékok alapján, hogy ezek a vádlottak ténylegesen nem kívántak céget alapítani, gazdasági tevékenységet folytatni, arra jórészt anyagi ellenszolgáltatásért, kisebb részben szívességből vállalkoztak.

A törzstőkét ténylegesen nem ők fizették be, és az üzletrészek későbbi eladásakor az eladók nem kaptak üzletrészeikért pénzt, és a vevő sem fizetett érte. Az ügyvédi munkadíjat sem ezek a vádlottak fizették.

Megjegyzendő még e körben, hogy arra nézve sem merült fel semmiféle adat, hogy például a cégalapítás illetékét, vagy ennek költségeit ezek a vádlottak fizették volna.

Nem kivétel a fentiek alól a bűnösségét vitató, de lényegében ténybeli beismerő vallomást tevő IX.r. vádlott sem.

Vallomása alapján a saját felelősségét illetően a tényállás kétséget kizáróan megállapítható volt. Ezt alátámasztotta ugyanis a XLV.r. és a XLVI.r. vádlottak nyilatkozata és az okirati bizonyítékok is, melyeket az elsőfokú bíróság e körben helyesen értékelt.

A rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján került sor az egyes tényállások bizonyos adatainak kiegészítésére, pontosítására.

A IX.r. vádlottnak és védőjének a felmentést célzó fellebbezése az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységét támadja, ami pedig megalapozott tényállás mellett nem vezethet eredményre a másodfokú eljárásban. A IX. vádlott felmentésére így nem kerülhetett sor.

A második csoportba tartozó XXV.r. és XXXV.r. vádlottaknál az őket érintő tényállási pontok külön-külön, és egybevetett értékelésével foglalt állást a velük szemben megállapított tényállásról.

A XXV.r. vádlott esetébe a fellebbezéssel támadott 12. és 13. tényállási pontoknál az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a vádlottársak nyilatkozatait.

A 13. tényállásnál a XXXIII.r. és a XXXIV.r. vádlottak a cégalapítás kapcsán egyezően nyilatkoztak arról, hogy tanú1 kérésére vették a nevükre a kft-t. tanú1 volt az is, aki elvitte őket az ügyvédi irodába és bemutatta őket a XXV.r. vádlottnak.

Az ügyvédi munkadíjat sem ők fizették, és előzetesen nem is tárgyaltak az ügyvéddel a cégalapításról, a már előre elkészített okiratokat írták csak alá, ami 4-5 percet vett csak igénybe.

A XXXIV.r. vádlott még azt is elmondta, hogy az ügyvéd még a személyi igazolványát sem kérte el.

Arról sem számoltak be ezek a vádlottak, hogy cég alapításhoz szükséges illetéket, illetve a közzététel költségét ők átadták volna az ügyvédnek. Már csak erre tekintettel sem foghatott helyt a XXV.r. vádlottnak az ügyvédi munkadíj utólagos kifizetésével kapcsolatos előadása, mint a felelősségét cáfoló bizonyíték.

Az a körülmény sem támasztotta alá a XXV.r. vádlott védekezését, hogy a lefoglalt iratok között fellelhető volt mind a XXXIII.r., mind pedig a XXXIV.r. vádlottak személyi iratainak fénymásolata, mert egyező vallomásuk alapján az is megállapítható volt, hogy a fénymásolat nem készülhetett a szerződéskötéskor az ügyvédi irodában, hiszen ebben az esetben nem kerülhetett volna sor arra, hogy már előre elkészített iratokat írjanak alá, ahogy azt szintén egyezően állították.

Abban is megegyeztek a XXXIII.r. és a XXXIV.r. vádlottak nyilatkozatai, hogy az ügyvédtől semmiféle tájékoztatást nem kaptak.

Ebből pedig helyesen következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy a XXV.r. vádlott meg sem győződött valós társaság alapító szándékukról, semmilyen kérdést nem tett fel nekik ezzel kapcsolatban (tevékenységi kör, képviselő, törzstőke megoszlása, székhely).

Ennek csak egy magyarázata lehet, hogy ezeket az adatokat nem velük, hanem Bertalan Bélával egyeztette, aki viszont kívülálló személy volt.

Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy sem a XXXIII., sem pedig a XXXIV.r. vádlottal korábban nem állt ügyvédi kapcsolatban, ennek ellenére még csak a személyi adataikat sem ellenőrizte.

Ugyancsak külön ki kell emelni tanú1 személyét, akinek közvetítői szerepe a 12. tényállásnál is megjelent, akiről a XXVI. r. vádlott tett említést.

E tényállás kapcsán a XXXII.r. és a XXVI.r. vádlottak egyezően számoltak be a szerződéskötés körülményeiről és az ott jelen lévő személyekről. Ez alapján megállapítható volt, hogy jelen volt tanú, tanú5 és egy ismeretlen nő is, és hogy a szerződést a két vádlott nem is egy időben írta alá.

Azt is egyezően adták elő a fenti vádlottak, hogy kész okiratokat írtak alá, ügyvédi munkadíjat egyikük sem fizetett, és tájékoztatást sem kaptak az ügyvédtől.

Helyesen tulajdonított annak is nagy jelentőséget az elsőfokú bíróság, hogy a XXVI.r. vádlott előadása szerint az iratok aláírásakor a XXV.r. vádlott nem is vele beszélt, hanem a szerződés szempontjából kívülálló tanú5-tel.

Mindezt összevetve a 13. tényállási pontban már értékelt vádlotti nyilatkozatokkal látható, hogy azok szinte teljesen megegyeznek a szerződéskötés körülményeit, a XXV. r. vádlott tevékenységét illetően.

Természetesen a 12. tényállási pontnál is felmerül, hogy ki előlegezte a cégalapítás illetékét és költségét, hiszen erről e vádpont esetében sem számoltak be a céget állítólagosan alapító vádlottak.

Mindezeket a bizonyítékokat összevetve helytállóan vont le következtetés az elsőfokú bíróság arra, hogy a XXV.r. vádlott tisztában volt azzal, hogy az előtte megjelent vádlottaknak nincs valós társaságalapítási szándékuk.

A legkevésbé sem mondható életszerűnek, hogy a társasági szerződést készítő ügyvéd, még ha az ügyfelek ajánlása gyakorlat is, ne a gazdasági társaságot alapítani szándékozó személyekkel tisztázza az általuk létrehozni kívánt társaság lényeges adatait, hanem egy harmadik személlyel.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság is kétséget kizáróan bizonyítottanak látta a 12. és 13. tényállási pontokban szereplő cégek megalapítása kapcsán a XXV.r. vádlott felelősségét a terhére rótt szándékos bűncselekményben.

Ugyanezen két tényállási pontnál az üzletrészek későbbi értékesítése kapcsán is helyesen értékelte az elsőfokú bíróság a rendelkezésére áll bizonyítékokat, amikor azt állapította meg, hogy a XXV.r. vádlott nem járt el a tőle elvárható gondossággal a szerződések elkészítésekor, ellenjegyzésekor.

Az elsőfokú bíróság által adott bizonyítékértékeléshez meg kell még jegyezni azt is, hogy az üzletrész átruházási szerződések tartalma szerint az eladók aláírásukkal nyugtázták az üzletrészüik értékének egyidejű, készpénzes megfizetését.

Azonban a XXXIII.r., a XXXIV.r., a XXXII.r. és a XXVI.r. vádlottak előadása szerint, ők ekkor pénzt nem kaptak az eladott üzletrészüik után (igaz, korábban nem is fizettek).

Ezt a körülményt pedig - ha már szerződésbe foglalták - az okiratokat készítő ügyvédnek tisztázni kellett volna a felekkel a szerződés aláírása, de ellenjegyzése előtt is.

Ez is a XXV.r. vádlott gondatlan magtartását támasztja alá.

A fentiek tükrében a XXV.r. vádlott felmentését célzó fellebbezés voltaképpen az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységét támadja, a vádlotti védekezés elfogadtatását célozza, ami viszont megalapozott tényállás mellett a másodfokú eljárásban nem járhat eredménnyel.

A XXXV.r. vádlott esetében az elsőfokú bíróság az ítélete 57-61. oldalain szintén tényállási pontonként adott számot az általa figyelembe vett bizonyítékokról, de értékelte a vádlotti védekezést az ítélet 49-51. oldalain is.

A 6. tényállással kapcsolatban törvényesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a XXVIII.r. vádlott vallomására alapította, amit alátámasztott az igazságügyi írásszakértői vélemény is.

Többek között az üzletrész átruházási szerződésről is megállapította az írásszakértő, hogy azt nem a XXVIII.r. vádlott írta alá.

A Bank1 aktiválási kérelmen lévő aláírásról pedig azt állapította meg, hogy az valószínűleg tanú1-től származik.

A XXVIII.r. vádlott nem vitatta, hogy tanú1 kérésére írt alá okiratokat, de ügyvédnél nem járt.

Megállapítható tehát, hogy a XXVIII.r. vádlott előadása az írásszakértői vélemény által is megerősítést nyert, mely nyilatkozatát egyébként a szembesítés során is fenntartotta, ahonnan külön ki kell emelni, hogy a XXXV. r. vádlott is úgy nyilatkozott ekkor, hogy nem 100%-ig biztos abban, hogy a XXVIII.r. vádlott volt az a személy, aki nála járt.

Ez pedig nem jelenthet mást, mint, hogy nem is ellenőrzött semmilyen személyi adatot, hiszen előtte meg sem jelent a XXVIII.r. vádlott, hanem a társasági szerződés a tanú1 által átadott adatok alapján készült, amit tanú1 vitt el a XXVIII.r. vádlottnak aláírásra.

Szintén helytállónak találta az elsőfokú bíróság mérlegelését abban a kérdésben is, hogy ugyanígy a XXVIII.r. vádlott távollétében került sor később az üzletrésze értékesítésére is.

Tanú1 személye egyébként nemcsak e vádpont esetében merült fel, hanem a 7., 10., 11. tényállásoknál is, és az azokban szereplő vádlottak egymástól függetlenül arról számoltak be, hogy tanú1 milyen jó viszonyban volt a XXXV.r. vádlottal, és hogy tőle kapta meg a lemásolt adataikat.

Tanú1 ilyen irányú közvetítő magatartása ezzel a tényállással is teljesen összhangban van.

A 7. tényállási pontnál az elsőfokú bíróság ítéletének 58. oldal 9-10. bekezdései, és az 59. oldal 1. bekezdése iratellenes megállapításokat tartalmaz, és ebből adódóan a ténybeli következtetései is helytelenek.

Tévesen idézte egyrészt a XLVIII.r. és a XLVII.r. vádlottak nyomozat vallomásait, de a szembesítés során tett nyilatkozatukat is tévesen értékelte.

Nyomozati előadásukban ugyanis mindketten, egyezően arról számoltak be, hogy egy férfi ügyvéd volt, aki a kocsmában aláíratta az iratokat.

Ehhez képest a szembesítéskor már eszükbe jutott, hogy mégis jártak a ... utcában, egy ügyvédi irodában, bár kétségtelenül nem ismerték fel a XXXV.r. vádlottat.

Ezt követően arra már egyikük sem tudott válaszolni arra, hogy akkor milyen céges iratokat is írtak alá a kocsmában.

Megjegyzendő, hogy a XLVIII.r. kizárólag ebben az egy cselekményben volt érintett, míg a XLVII.r. vádlott más vádpontban is.

Nem osztotta a másodfokú bíróság azt az elsőbírói érvelést, hogy erre a nyilatkozatra irányított védői kérdés miatt került volna sor, és ez ne lenne emiatt értékelhető. Ilyen védői magatartás a szembesítési jegyzőkönyvekből nem tűnik ki.

A XLVIII.r. vádlott a következőképpen nyilatkozott: "Most jutott eszembe, hogy a jelenlévő ügyvéd úr említette a ... utcát, hogy mégis voltam ott, azonban az ügyvédnő arcára nem emlékszem. Az irodában a J-vel voltunk bent, oda valaki elkísért bennünket, de az illető nem jött be az irodába."

A XLVII.r. vádlott a XXXV.r. vádlott állítására, miszerint jártak nála a ... utcai irodájában, válaszolta azt, hogy „Valóban emlékszem arra, hogy jártunk a ... utcában egy ügyvédnőnél, azonban Önre konkrétan nem emlékszem. Arra emlékszem, hogy az emeletre kellett elmenni. A címre egy szemüveges férfival mentünk, aki előttünk bement az ügyvédi irodába, majd ezt követően kiment és beküldött minket. Az ügyvédi irodában ismertették az általunk aláírt iratok tartalmát, de abból példányt nem kaptunk, megbízási díjat nem mi intéztük."

Mindezek alapján az ítélet 58. oldal 9-10. bekezdését, és az 59. oldal 1. bekezdését a másodfokú bíróság kirekeszti.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a fentiek nem változtatnak a XLVII.r. és a XLVIII.r. vádlottak vallomásának elfogadhatóságán, mert módosított vallomásuk alapján is megállapítható volt, hogy pusztán csak az előre elkészített iratokat írták alá a XXXV.r. vádlott ügyvédi irodájában. Arról sem volt szó, hogy az általuk megvásárolt üzletrészért fizettek volna, holott az üzletrész átruházási szerződés szerint, amit a XXXV.r. vádlott készített és ellenjegyzett a XXX.r. és a XXVI.r. vádlottak üzletrészeit 150.000 Ft-ért értékesítették.

Az üzletrészeit értékesítő vádlottak sem számoltak be arról, hogy üzletrészeikért pénzt kaptak volna.

A XLVII.r. és a XLVIII.r. vádlottak módosított vallomásai sem cáfolják a XXX.r. vádlottnak azt az elsőfokú bíróság által helyesen elfogadott nyilatkozatát, hogy a vevők az okirat aláírásnál nem voltak jelen.

A XXX.r. és a XXVI.r. vádlottak eltérő vallomásait is helyesen értékelte az elsőfokú bíróság.

Vallomásaikból, miszerint kész iratokat írtak alá mindketten, levonható az a következtetés, hogy az általuk aláírt szerződés elkészítésére csak úgy kerülhetett sor, hogy ahhoz az adatokat előzetesen nem ők biztosították, hanem a közvetítő személy, velük az okiratot elkészítő ügyvéd a létrehozandó céggel kapcsolatban nem tárgyalt.

Erre utal a XXX.r. vádlottnak az a nyilatkozata is, hogy őket tanú1 kísérte el az ügyvédi irodába, aki az ügyvédnővel igen jó viszonyban volt.

A XXVI.r. vádlott is tanú1 közvetítői szerepéről számolt be.

Megállapítható volt tehát, hogy sem a XXVI.r. vádlott, sem pedig a XXX.r. vádlott nem adott megbízást a XXXV.r. vádlottnak cégalapításra, az ügyvédi munkadíjat sem ők fizették.

Arra sem merült fel adat, hogy a cégalapítás költségeit ők adták volna át.

A tényállás 8. pontjával kapcsolatban az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a XI.r. és a XIX.r. vádlottak nyilatkozatait.

A XI.r. vádlott a szembesítés során is fenntartotta a XXXV.r. vádlottat terhelő vallomását, melyből tanú6 személyére vonatkozó előadásán túlmenően azt kell kiemelni, hogy megjegyezte, ha akkor voltak ott először az ügyvédi irodában, hogyan, lehettek már készen az iratok.

A XXXV.r. vádlott erre válaszolva elmondta, hogy biztos jelezte valaki a kft. alapítás szándékát, de az biztos, hogy nem a T. nevű személy volt.

Amennyiben ez így is történt, akkor sem fogadható el, hogy a társaság alapítóival az iratok aláírásakor szándékukról, a részletekről ne tárgyaljon, ez utóbbi kérdéseket kívülálló személyekkel beszélje meg.

Ennek csak egy logikus magyarázata lehet, hogy tisztában volt az előtte megjelent vádlottak tényleges szerepével, hogy nincs valódi cégalapítási szándékuk, a közreműködésükkel létrehozott fiktív cég más személy érdekeit szolgálja.

Egyező volt a XI.r. és a XIX.r. vádlottak nyilatkozata abban a kérdésben is, hogy az ügyvédi munkadíjat nem ők fizették, és nyilván a cégalapítás költségeit sem.

Az is a XXXV.r. vádlott felelősségét támasztotta alá- ahogy arra az elsőfokú bíróság helyesen utalt -, hogy az elkészült cégiratokat sem a szerződést aláíró vádlottaknak adta át, hanem az őket elkísérő személynek.

A tényállás 9. pontjánál is törvényesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a XXXV.r. vádlott védekezésével szemben a XXXI.r. vádlott nyilatkozatát fogadta el.

Ezt tovább erősíti vallomásának az a fentebb már részletezett kiegészítése, mely szerint tőle az ügyvédnek semmilyen iratot nem kért.

Arra tekintettel, hogy az ő vallomása szerint is - mint egyébként más esetekben is - kész iratokat írt alá, és hogy személyi iratait előzetesen a XLIII.r. vádlott lefénymásolta, megállapítható, hogy a XXXV.r. vádlott az okiratok aláírásakor még csak a személyazonosságáról sem győződött meg.

Az sem támasztja alá a XXXV.r. vádlott védekezését, nem igazolja felelősségének hiányát, hogy a tőle lefoglalt iratoknál fellelhető volt a XXXI.r. vádlott személyi iratainak fénymásolata, hiszen a fénymásolásra nem az ügyvédi irodában, hanem előzetesen a XLIII.r. vádlott által került sor. Csak így történhetett, hogy a XXXI.r. vádlott a megjelenésekor már kész iratot írhatott alá.

A másodfokú bíróság megelőzően már pontosította, helyesbítette a XLIII.r. vádlott ismertetett vallomását az iratok tartalmának megfelelően. Ez pedig azt eredményezte, hogy vallomása már nem tartalmaz ellentmondást az ügyvédi

munkadíj kifizetése kapcsán (nem ő fizette!), és összhangban van a XXXI.r. vádlott előadásával.

A bizonyítékok helyes értékelésével jutott az elsőfokú bíróság arra a meggyőződésre, hogy a XXXV.r. vádlott védekezése nem fogadható el, és hogy tisztában kellett lennie azzal, hogy az előtte megjelent személyeknek nincs valós társaság alapítási szándékuk.

A tényállás 10. pontja esetében logikus érveléssel fogadta el a XXXV.r. vádlott védekezésével szemben a XX.r., a XVII.r, a XXXVIII.r. és a XXXVI.r. vádlottak nyilatkozatait.

A XX.r. vádlott vallomásában beszámolt arról, hogy a XXXVI.r. vádlottat nem is ismeri, az üzletrésze eladásakor találkozott ott néhány személlyel, akiket korábban sohasem látott.

A XVII.r. vádlott pedig nem is járt ... városban sem az üzletrész megvételkor, sem pedig annak eladásakor. Az iratokat tanú1 vitte le neki ... városba aláírni.

A XXXV.r. vádlott azt mondta el, hogy a XXXVIII.r. vádlottal és tanú6-6al járt az ügyvédi irodában, ahol kész iratokat írtak alá, amiket aláírás után T. vett át.

Mindezt a XXXVIII.r. vádlott is megerősítette, de előadta azt is, hogy T.-vel már többször is jártak ennél az ügyvédnél, neki ugyanis 42 cég van a nevében. Tibi fizetett mindent. T. előre elkérte tőle az iratait, és tőle kaphatta meg az ügyvéd.

A tényállás 11. pontja vonatkozásában is törvényesen értékelte az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló bizonyítékokat, a XX.r., a XXIX.r., a XVIII.r. és a XXXIX.r. vádlottak vallomásait az ítélet 60-61. oldalán.

A XXIX.r. vádlott vallomásának értékelése csak annyiban szorul kiegészítésre, hogy üzletrésze eladásakor nem kapta meg annak ellenértékét sem.

Ki kell egészíteni az indokolást a XL.r. vádlott vallomásának az értékelésével is, melyet az ítélet 67. oldala sem tartalmaz.

A vádlottnak e tényállási ponttal összefüggő nyilatkozatát a másodfokú bíróság az egyes vádlotti előadások bemutatása kapcsán tett kiegészítésként már megjelenítette. Ebből ki kell emelni a szembesítési vallomását, mely megerősítette testvére - a XXXIX.r. vádlott - nyilatkozatát, hogy testvére az iratokat a K. Borozóban írta alá.

Ezekben a vallomásokban (XVIII.r. és XXIX.r. vádlottak) is megjelenik közvetítő személyként, tanú1 neve.

Egyezők voltak abban is a vádlotti nyilatkozatok, hogy anyagi ellenszolgáltatásért vállalkoztak a közreműködésre, ők ügyvédi munkadíjat nem fizettek, már előre elkészített iratokat írtak alá.

Összegezve elmondható a fenti vádlottársi vallomások alapján, hogy valamennyi tényállási pont esetében egyértelműen megállapítható, hogy a szerződések előre elkészítésre kerültek, és ahhoz a szükséges adatokat nem az érintett személyek biztosították.

A szerződések aláírásakor a XXXV.r. vádlott nem győződött meg az előtte megjelent személyek személyazonosságáról, valós szerződéskötési szándékáról. A szerződés lényeges tartalmi elemeit sem az érintettekkel, hanem a számára már más cégalapítások kapcsán ismerős kívülálló személyekkel beszélte meg, az elkészült iratokat sem nekik, hanem ezeknek a kívülálló személyeknek adta át. A XVII.r. vádlott nem is előtte írta alá a szerződés, irodájában nem is járt, ugyanígy a XXXIX.r. vádlott sem.

A vádlottak egymástól függetlenül tettek említést ezeknek a közvetítő személyeknek a szerepéről, és az ügyvédnőhöz fűződő jó viszonyáról.

Mindezek alapján a XXXV.r. vádlottnak tisztában kellett lennie azzal, hogy a vádlottaknak nincs valós szerződési szándékuk, a szerződések nem az érdekükben állóak, hanem arra más érdekében kerül sor.

Nem hagyható figyelmen kívül e vádlottnál sem az a lényeges körülmény, hogy még ha az ügyfelek ajánlása gyakorlat is, legkevésbé sem mondható életszerűnek, hogy a társasági szerződést készítő ügyvéd, ne a gazdasági társaságot alapítani szándékozó személyekkel tisztázza az általuk létrehozni kívánt társaság lényeges adatait, illetve az üzletrész átruházásával kapcsolatos körülményeket, hanem egy harmadik személlyel.

Ez annál is inkább jelentős a XXXV.r. vádlott esetében, mert mint az egyes tényállási pontokból kitűnik, lényegében ugyanaz a személyi kör hozta irodájába ezeket az ügyfeleket, illetve előzetesen azoknak az adatait, és ez a személyi kör biztosította a cégbejegyzés költségeit, és a munkadíját is.

Nem osztotta a másodfokú bíróság a XXXV.r. vádlott azon védekezését, hogy az előtte megjelent ügyfelek valódi szerződéskötési szándékáról ne lett volna módja győződni.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint éppen a szerződéskötéseknek a fentebb vázolt körülményei alapján kellett tudnia a vádlottnak arról, hogy az előtte megjelent személyek voltaképpen nem akarnak céget alapítani, működtetni, üzletrészt eladni vagy vásárolni. Erre éppen az állandó közvetítői körből, hogy a munkadíját és a cégbejegyzés költségét is ezek a személyek biztosították, hogy velük tárgyalt a szerződések tartalmáról, kellett következtetnie. És hogy mindezekkel tisztában is volt, az is bizonyította, hogy az előtte megjelent személyekkel meg sem tárgyalta a szerződés lényeges elemeit, személyazonosságukat sem ellenőrizte.

Nem tartotta alaposnak e körben az arra való hivatkozást sem, hogy az aláírási címpéldányt készítő közjegyzőktől, illetve a bankoktól sosem kapott visszajelzést az előttük megjelenő személyek szándékáról, és hogy ez is azt bizonyítja, hogy a mögöttes szándékukról neki nem volt tudomása.

A közjegyzők az aláírási címpéldány elkészítésekor, illetve a banki tisztviselők a bankszámla megnyitásakor alapvetően a saját, elkülönült feladatukat végzik a cégalapítással kapcsolatban. Nem feladatuk, és lehetőségük sincs rá, hogy az előttük megjelenő ügyvezető által átadott iratok alapján vizsgálják a cégalapítási szándék valódiságát.

A fentiek alapján a másodfokú bíróság is kétséget kizáróan bizonyítottanak látta a XXXV.r. vádlott terhére rótt valamennyi bűncselekményt.

Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a védő által hivatkozott, a vádlottársaknak a szembesítés alkalmával ügyvédi kérdésre kifejtett véleménye abban a körben, hogy a XXXV.r. vádlott vajon tudott-e az ő stróman mivoltukról, nem nyerhet értékelést a vádlott javára eső bizonyítékként, hiszen a büntetőjogi felelősséget bizonyítékok alapján, nem pedig a vádlottársak személyes véleménye alapján kell megítélni.

A XXXV.r. vádlott felmentését célzó fellebbezés a fentiekből következően nem egyéb, mint az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő, mérlegelő tevékenységének támadása, a vádlott védekezésének elfogadtatása érdekében, ami viszont megalapozott tényállás mellett nem vezethet eredményre a másodfokú eljárásban.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett - a XII.r. és részben a XIII.r. vádlottak kivételével - a terheltek bűnösségére, a közbizalom elleni bűncselekmények minősítése törvényes.

A bűncselekmény elkövetési stádiuma körében egyetértett a másodfokú bíróság azzal a jogi indokolással, hogy azokban az esetekben, amikor a cégbejegyzési, illetve változásbejegyzési kérelem a cégnyilvántartásba való bejegyzés érdekében a cégbíróságra benyújtásra került, a bűncselekmény kísérleti szakba jutott, ha pedig a nyilvántartásba vétel megtörtént a bűncselekmény befejezett alakzata valósult meg.

Ezzel szemben nem osztotta a másodfokú bíróság az elkövetői alakzatokra vonatkozó elsőfokú bírósági álláspontot.

A cégnyilvántartás közokirat, amely biztosítja a piaci szereplők közhiteles adatokkal történő tájékoztatását, hitelesen tanúsítja a benne feltüntetett adatokat, bejegyzett jogok és tények fennállását, azok változásait.

A közhiteles nyilvántartásnak, különösen a tulajdonváltozásra, a képviselőre jogosultak nevére, lakóhelyére, a cég tulajdonosi körére, az ügyvezető személyére, a cég székhelyére vonatkozó bejegyzései olyan adatoknak tekintendők, amelyek valódiságát a közokirat teljes bizonyító erővel - az ellenkező bizonyításáig - igazolja. Ezekre az adatokra nézve tehát a közokirat-hamisítás elkövethető.

Az irányadó tényállás szerint a vádlottak a cégek névleges alapításával és értékesítésével kapcsolatban valótlán tartalmú magánokirat készítésében vettek részt. A vádlottak tisztában voltak azzal, hogy színlelt szerződéseket kötöttek, nem állt

szándékukban cég alapítása, illetve megvétele, törzstőkét, vételárat nem fizettek, a cég iratait ténylegesen nem vették át, a cégalapítók egymással, illetve a vevőkkel nem tárgyaltak, többnyire nem is találkoztak, az aláírásra a közvetítő által ígért előnyért, vagy szíveségből vállalkoztak.

A valótlan tartalmú okiratok alapján létrejött cégalapítás, tulajdon-és személyi változások, mint valótlan adatok a cégnyilvántartásba bejegyzésre, illetve a cégbíróságra benyújtásra kerültek.

A színlelt cégalapításban és értékesítésben részt vevő terheltek megtévesztő közreműködése folytán jogi jelentőséggel bíró valótlan adat, tény került a közhiteles nyilvántartásba. Az ügyvédi közreműködéssel készített, ellenjegyzett, és felhasznált okirat tartalmilag volt hamis, mert az alapját képező jogügylet - amelyen a cégbejegyzés alapult - tartalmilag volt valótlan.

Így a másodfokú bíróság álláspontja szerint vádlottak szándékos és megtévesztő magatartásaikkal, egymás tevékenységéről tudva, valamennyien közreműködtek abban, hogy jog vagy kötelezettség létezésére, megváltozására vagy megszűnésére vonatkozó valótlan adatot, tény, vagy nyilatkozatot foglaljanak közokiratba, így a Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntettét a Btk.20.§.(2) bekezdése szerint mint társtettesek követték el.

Ezt a jogi álláspontot támasztja alá a Legfelsőbb Bíróság két konkrét felülvizsgálati eljárásban elfoglalt álláspontja is (BH.2007/181. és BH.2010/318.).

Azt helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a XVI.r. vádlott a szerződés megkötésében, aláírásában, benyújtásában nem vett részt, csak beszervezte az ehhez szükséges személyeket, így esetében törvényes a felbujtói minősítés.

A 16. tényállási ponttal kapcsolatban a másodfokú bíróság korábban kifejtette azon jogi álláspontját, hogy a vád miért tekinthető törvényesnek.

Az irányadó tényállás alapján pedig megállapítható, hogy sem a XII.r. vádlottnak, sem pedig a XIII.r. vádlottnak nem állt szándékában a cég működtetése, színlelt szerződést kötöttek, így közreműködtek abban, hogy tartalmilag valótlan adatok kerüljenek a cégnyilvántartásba bejegyzésre.

Magatartásukkal egymás tevékenységéről tudva, a Btk.20.§.(2) bekezdése szerinti társtettesként elkövetett, a Btk.274.§.(1) bekezdés c/ pontja szerint minősülő közokirat-hamisítás büntettét valósították meg.

A XXXV.r. és a XXV.r. vádlottakkal kapcsolatos jogi indokolást a másodfokú bíróság az alábbiakkal egészíti ki:

Az ügyvéd az ellenjegyzéssel nem pusztán tanúsítja, igazolja a megtörtént eseményeket. Az ügyvéd nem tanú az ellenjegyzés során. A jogalkotó azért írta elő az ügyvédi (közjegyzői) ellenjegyzés kényszerét, hogy ezzel is fokozza a jogügyletek jogszerűségét, és egyúttal további garanciát biztosítson a visszaélésekkel szemben. Az ügyvédi közreműködés az ellenjegyzéshez kötött cégügyletekben tehát garanciális jellegű.

Az 1998. évi XI. törvény 27.§.(1) bekezdés a/ pontja rögzíti, hogy az okirat ellenjegyzésével az ügyvéd bizonyítja, hogy az okirat a felek kinyilvánított akaratának és a jogszabályoknak megfelel.

Ahhoz, hogy az ügyvéd bármit bizonyítson, az annak alapjául szolgáló tényekről meg kell győződnie, és azt a rá vonatkozó szabályoknak megfelelően dokumentálni is kell.

Az irányadó tényállás szerint az ügyvéd foglalkozású vádlottak pontosan tudták, és a szerződések megkötésének körülményeiből tudniuk is kellett, hogy a felek/vádlott-társak szándéka nem irányult cégalapításra, illetve eladásra.

A szakember ügyvédek foglalkozásuk alapvető szabályait szegték meg, amikor a valótlan tartalmú okiratokat ellenjegyezték, és a cégbírósághoz benyújtották, ahol azok a cégjegyzékbe is bejegyzésre kerültek.

Magatartásuk társtettesként elkövetettnek minősül, mert az alapításban, illetve az üzletrészek eladásában, megvételében részt vevő vádlott-társakkal együtt, egymás tevékenységéről tudva, szándékosan közreműködtek abban, hogy a cégnyilvántartásba valótlan tartalmú bejegyzés kerüljön.

Az elsőfokú bíróság az ítéletének 73. oldal utolsó előtti bekezdésében részletes indokát adta a XXV.r. vádlott által gondatlanul elkövetett közokirat-hamisítás vétsége megállapításának, mellyel a másodfokú is mindenben egyetértett.

A büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket az elsőfokú bíróság jórészt helyesen tárta fel, és azokat legnagyobb mértékben súlyuknak, nyomatékuknak megfelelően értékelte.

Ezek a körülmények azonban részben a megváltozott elkövetői alakzatra, részben a személyi körülményekben bekövetkezett változásokra figyelemmel módosításra, pontosításra szorultak az alábbiak szerint:

Valamennyi vádlottnál további enyhítő körülményként kell értékelni az elsőfokú ítélet kihirdetése óta bekövetkezett további több mint másfél éves időmúlást.

A IX.r., a X.r., a XVII.r., a XVIII.r., a XIX.r., a XX.r., a XXVI.r., a XXIX.r., a XXX.r., a XXXI.r., a XXXII.r., a XXXIII.r., a XXXIV.r., a XXXVI.r., a XXXVIII.r., a XL.r., a XLVI.r., a XLVIII.r., a XLIX.r. és az L.r. vádlottaknál mellőzi az enyhítő körülmények közül a bűnsegédi elkövetésre utalást.

Ezzel szemben - a XVI.r. vádlott kivételével - valamennyi vádlottnál súlyosító körülményként értékeli a társtettesi elkövetést.

További enyhítő körülmény - a másodfokú nyilvános ülésen tett vádlotti nyilatkozatok alapján - a XX.r., a XXI.r., és a XXXII.r. vádlottak egy kiskorú gyermekes családi állapota.

Az elsőfokú bíróság elmulasztotta enyhítő körülményként értékelni a XI.r. vádlott 2 kiskorú, a XXXVIII.r. vádlott 1 kiskorú és az L.r. vádlott 1 kiskorú gyermekes családi állapotát.

További súlyosító körülményként kell értékelni a XVI.r. vádlottnál, hogy 2 büntetőeljárás hatálya alatt, a XXXVIII.r. vádlottnál, hogy 4 büntetőeljárás hatálya alatt, az L.r. vádlottnál, hogy egy büntetőeljárás hatálya alatt követték el a bűncselekményeiket.

A XII.r. vádlott esetében enyhítő körülményként kell értékelni a jelentős időmúláson kívül a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomását és a büntetlen előéletét. Súlyosító körülmény ugyanakkor a társtettesi elkövetés és az ilyen jellegű bűncselekmények elszaporodottsága.

A fenti bűnösségi körülmények alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint a XII.r. vádlottal szemben a Btk.72.§.(1) bekezdésében foglalt próbára bocsátás is megfelelően szolgálja a büntetési célokat. A próbára bocsátás tartamát a Btk.72.§.(5) bekezdése alapján egy évben határozta meg.

Egyetértve az ügyészi indítvánnyal a másodfokú bíróság a XXXVI.r., a XLIX.r. és az L.r. vádlottak esetében az elsőfokú bíróság által alkalmazott megrovás helyett egy év időtartamban meghatározott próbára bocsátást tartott indokoltnak (Btk.72.§.(1)(5) bekezdése).

Ennek indoka az, hogy egyrészt az elsőfokú bíróság az ugyanilyen vagy hasonló bűncselekményt megvalósító más vádlottakkal szemben is próbára bocsátást alkalmazott (pl. a XXXI.r., a XLVIII.r., a XVII.r., a XVIII.r. vádlottaknál), így az enyhébb intézkedés alkalmazásával az ítélet belső arányossága bomlik fel.

Másrészt a megrovás alkalmazását ugyanolyan enyhítő körülményekkel indokolta, amelyek a próbára bocsátott vádlottak esetében is maradéktalanul megállapíthatóak voltak.

A fentiek kiküszöbölése érdekében a másodfokú bíróság a fenti három vádlottal szemben a cselekvőségükhöz mért súlyosabb intézkedést alkalmazott.

Az ügyészi fellebbezéssel érintett többi vádlott esetében a büntetések, intézkedések súlyosítását célzó ügyészi perorvoslattal - részben a nyolc éves időmúlásra, részben a vádlottak feltáró jellegű beismerő vallomására tekintettel - még a súlyosabb elkövetői alakzat megállapítása mellett sem értett egyet.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések és intézkedések arányban állnak a vádlottak által elkövetett bűncselekmények társadalomra veszélyességével, a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyességgel, bűnösségük fokával, és a feltárt bűnösségi körülményekkel.

A másodfokú bíróság ez alapján - a XXXVI.r., a XLIX.r. és az L.r. vádlottak kivételével - nem látta indokoltnak a büntetések, illetve intézkedések lényeges súlyosítását.

A XXXVI.r., a XLIX.r. és az L.r. vádlottakkal szemben alkalmazott próbára bocsátással együtt a többi vádlottal szemben kiszabott büntetések, illetve

intézkedések alkalmasak arra, hogy a büntetési célokat, az egyéni és az általános megelőzést érvényre juttassák.

A XIII.r. vádlott esetében sem látta megalapozottnak az enyhítést célzó fellebbezést. Megállapítható, hogy a vádlott jelenleg is fizikai munkakörben dolgozik, olyan fokú betegséget az általa becsatolt orvosi igazolások nem támasztanak alá, ami egészségügyi okból kizárná a vele szemben alkalmazott közérdekű munka végrehajthatóságát, és ami enyhébb büntetés alkalmazását indokolná.

A másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján megállapította, hogy a XLVI.r. vádlott az elsőfokú ítéletben feltüntetetteken túlmenően 2006. szeptember 10. napjától 2006. szeptember 11. napjáig, és 2009. június 11. napjától 2009. június 12. napjáig is őrizetben volt, így ezt a közérdekű munkába a Btk.99.§.(1)(2) bekezdései alapján beszámította.

Az elsőfokú bíróságnak az egyéb, járulékos kérdésekben hozott rendelkezéseit a másodfokú bíróság törvényesnek találta.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Bíróság 12.B.1509/2008/388. számú ítéletét a Be.372.§.(1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg az ítélet egyéb, törvényes rendelkezéseit a Be.371.§.(1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Pontosítani kellett egyes vádlottak nevét, személyi adatait, melyet részben az időközben megváltozott lakcímük, személyi igazolvány számuk indokolt.

Miután az ügyészi fellebbezés a súlyosabb elkövetői alakzat megállapítása körében - a XVI.r. vádlott kivételével - valamennyi vádlottnál eredményre vezetett, így a másodfokú eljárásban a kirendelt védők díjaként felmerült bűnügyi költséget a Be.381.§.(1) bekezdése, és a Be.338.§.(1)(3) bekezdései alapján a vádlottak kötelesek az államnak megfizetni.

A XII.r. vádlott vonatkozásában a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be.381.§.(2) bekezdése értelmében az állam viseli.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a Be.386.§.(1) bekezdés a/ pontja alapján a XII.r. és a XIII.r. vádlott vonatkozásában fellebbezésnek van helye.

Budapest, 2013. év április hó 17. napján

dr. Magócsi István sk.	Máziné dr. Szepesi Erzsébet	Zólyominé dr. Törő Erzsébet
előadó bíró	sk. a tanács elnöke	sk. bíró

A Fővárosi Bíróság 12.B.1509/2008/388. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.79/2012/57. számú ítéletében írt változtatással a IX.r., a X.r., a XI.r., a XVI.r., a XVII.r., a XVIII.r., a XIX.r., a XX.r., a XXI.r., a XXV.r., a XXVI.r., a XXIX.r., a XXX.r., a XXXI.r., a XXXII.r., a XXXIII.r., a XXXIV.r., a XXXV.r., a XXXVI.r., a XXXVIII.r., a XL.r., a XLII.r., a XLIII.r., a XLV.r., a XLVI.r., a XLVIII.r., a XLIX.r. és az L.r. vádlottak vonatkozásában 2013. év április hó 17. napján jogerőre emelkedett és a IX.r., a XVI.r., a XIX.r., a XX.r., a XXV.r., a XXVI.r., a XXXV.r., a XXXVIII.r., a XLIII.r. és a XLVI.r. vádlottak tekintetében végrehajtható.

Budapest, 2013. év április hó 17. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.

A tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Moncz Tímea

tisztviselő